

Olimpicii Colegiului Economic „Ion Ghica” în anul școlar 2010-2011

*Faza națională a concursului profesional- domeniul comerț

Mențiune- Cristofor Lenuța, 11 AM

*Olimpiada interdisciplinară etapa județeană

-turism și alimentație:

Locul 1 : Bogdan Iuliana, 12 K

- tehnician în activități economice:

Locul III: Olteanu Andreea, 11 C

Năforniță Eugeniu, 12 G

Mențiune: Câmpanu Mădălina, 11 E

Păuleț Mădălin, 12 C

*Concursul interjudețean pe teme economice „Dumitru Rusu” - faza județeană

- secțiunea „Asigurări și contracte economice”

Locul I: Vraciu Raluca 11 C

Locul II: Lazăr Alin 11 G

Locul III: Balint Cristina 11 D

-secțiunea „Comunicare profesională”

Locul I: Țângăială Claudia 10 F

Locul II: Munteanu Ionuț 10 B

Locul III: Dănila Anca 10 B

- secțiunea „Contabilitatea unității economice”

Locul I: Hortolomeu Mateea 10 B

Locul II: Bucur Cosmin 10 C

Locul III: Negru Mădălina 10 C

- secțiunea „Planificare operațională și organizarea resurselor umane”

Locul I: Dumitru Andreea 11 J

Locul II: Alistar Cătălina 11 G

*Olimpiada națională de matematica

Mențiune: Hermeziu Oana 11 I

*Olimpiada județeană de logică

Premiul I: Bejan Geanina , 10 I

*Concursul " Iulian Indei " Iași, faza națională proiectul " Fizica lumii vegetale"

Premiul II:

1. Alexandru Anca, 10 I

2. Cojoc Georgiana, 10 I

3. Munteanu Bianca, 10 I

4. Paic Nicoleta, 10 I

5. Popa Bianca, 10 I

*Olimpiada națională de informatică

Premiul I: Silca Sergiu, 10 A

Butnaru Mădălin, 12 A

Boacă Răzvan, 12 A

*Concurs online la tic

Faza națională:

locul III - Boghian Maria Magdalena

Faza județeană:

locul II - Boghian Maria Magdalena

locul IV - Clamba Tatiana Victoria

*Olimpiada județeană de informatică

Premiul I:

1. Silca Sergiu, 10 A

2. Butnaru Mădălin, 12 A

3. Boacă Răzvan, 12 A

Premiul II:

Antohei Răzvan, clasa 11 A

Premiul II:

Paralescu Octavian, 12 B

Mențiune :

Corduneanu Alexandra, 9 A

*Olimpiada de TIC - competențe digitale

Faza județeană:

Premiul II: Anghel Ioana, 12 A

Cioca Georgiana, 12 B

Premiul III: Spătaru Cezar, 12 B

Mențiune : Năstac Vlad, 10 A

Faza națională:

Premiul III:

1. Anghel Ioana, 12 A

2. Cioca Georgiana, 12 B

3. Ciuche Alexandra, 12 B

4. Spătaru Cezar, 12 B

*Olimpiada de engleză, faza județeană

Premiul III

1. Antohei Mihai-Răzvan, 11 A

*Concursul județean interdisciplinar

„Apa – esența vieții”

Premiul I: Paic Mihaela, 9 N

Premiul II: Chelariu Ștefan, 9L

Mențiune: echipa participantă:

1. Paic Mihaela, 9 N

2. Oancea Bianca, 9 N

3. Chelariu Ștefan, 9 L

*Concursul „Chimia – prieten sau dușman?”

Etapa județeană

Premiul II: Aldea Alis , 10 K,

Mate Paula , 10 K

Manea Ioana, 10 H,

Trandafir Alexandra, 10 H

Premiul III: Cucu Ciprian, 10 H

Aldea Mihai, 10 H

*Concursul de chimie „Petru Poni”

Faza județeană:

premiul II: Onodie Marcelin, 10 H

premiul III: Zediu Corneliu, 10 G

Chelariu Ștefan, 9 L

Faza națională:

mențiune: Onodie Marcelin, 10 H

*Olimpiada județeană de religie catolică

Premiul I:

1. Ciuraru Simona, 11 F

2. Matieș Anuța, 12 A

Premiul II

1. Blaj Alexandra Ioana, 11 F

2. Blăjuț Andreea, 9 E

3. Prisacariu Luminița, 12 C

4. Lucaci Andreea, 9 B

Performanțe în sport

*Tenis de masă – faza municipală

Premiul I: Șerban Bogdan 12 G

Premiul II: Coșa Cosmin 10 M

* Echipa de fotbal

Premiul II – faza județeană

1. Vasilache Gabriel, 12 B,

2. Călin Adam Bogdan, 12 G

3. Laslău Bogdan, 12 CM

4. Căpușă Andrei, 10 B

5. Afrențoaie Alin, 10 D

6. Ciceu Albert, 10 D

7. Pitica Paul, 10 D

8. Boghiu Daniel, 11 BM

9. Găucan Dragoș, 12 F

*Volei - faza municipală

Premiul III

1. Năstac Vlad, 10 A

2. Bulai Ioan-Daniel, 10 G

3. Balaban Cosmin, 10 G

4. Sărăcuțu Andrei, 9 G

5. Mihăilă Alexandru, 10 N

6. Pocovnicu Adrian, 10 D

7. Molnar Daniel, 10 P

*Șah - faza municipală

Premiul I: Nițoiu Răzvan 12 F

Premiul II: Dubălaru Paul, 10 D

*Șah - faza județeană

Premiul II: Nițoiu Florin, 12 F

*Dans modern- faza municipală

Premiul III:

Roca Elena, 9 G

Holca Oana, 9 K

Paic Nicoleta, 10 I

Danilă Anca, 10 B

Leț Petronela, 10 B

Stamate Ana, 10 B

Solomon Bianca, 10 M

Cancel Ana, 11 F

Enculesei Corina, 11 E

Cucu George, 11 J

1921, anul intrării în istorie...

În acest an, Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău va îmbrăca haine de sărbătoare pentru a marca, așa cum se cuvine, împlinirea a 90 de ani de la apariția învățământului economic în Bacău, ani plini de realizări, dar și de multiple transformări la nivel instituțional.

Vă propun, în acest articol, atât o incursiune în timp, până în anul 1921, pentru a încadra apariția învățământului economic băcăuan în contextul istoric (la nivel mondial, respectiv național), cât și o cronologie a evenimentelor ce au influențat învățământul economic băcăuan de la apariție și până în zilele noastre.

Așadar, putem aminti faptul că, în anul 1921, a avut loc „Bătălia pentru Tbilisi”, purtată în campania de ocupare de către Rusia bolșevică a Republicii Democratice a Georgiei. Această luptă este catalogată, de către istorici, drept una dintre cele mai puternice rezistențe cărora a trebuit să-i facă față temuta „Armată Roșie” a Rusiei de-a lungul întregii existențe a acesteia.

Tot în anul 1921, unul dintre cei mai mari oameni de știință ai umanității, Albert Einstein, primea Premiul Nobel pentru Fizică, distincție ce îi recompensa descoperirile revoluționare în domeniu.

În România, anul 1921 a fost marcat, de asemenea, de o serie de momente pline de însemnătate.

Unul dintre acestea îl constituie înființarea Operei Române, instituție etalon pentru domeniul cultural-artistic. Primul spectacol organizat de către Opera Română a fost premiera operei „Lohengrin” de Richard Wagner și a fost condus de către cel mai mare muzician român, George Enescu.

Mihai de Hohenzollern-Sigmaringen, rege al României, și unul dintre ultimii conducători de stat din perioada celui de-al Doilea Război Mondial aflați în viață, s-a născut, de asemenea, în anul 1921, la 25 Octombrie.

Anul 1921 marchează și înființarea Institutului de seruri și vaccinuri "Dr. Ion Cantacuzino", precum și apariția clubului de fotbal Politehnica Timișoara, formație ce face parte, potrivit unui sondaj, efectuat de Institutul Român pentru Evaluare și Strategie în anul 2009, din grupul celor mai iubite echipe din România, alături de Steaua București, Dinamo București, Universitatea Craiova și Rapid București.

Pentru Bacău, așa cum spuneam și la începutul acestui articol, anul 1921 constituie un moment de referință, prin apariția învățământului economic băcăuan instituționalizat.

Să parcurgem, așadar, cronologia evenimentelor ce au însoțit învățământul economic băcăuan de la apariție și până în zilele noastre...

Astfel, sub egida Camerei de Comerț și Industrie și cu recunoașterea oficială venită din partea Ministerului Instrucțiunii Publice se înființa, în 1921, Școala Elementară de Comerț Bacău.

De menționat este faptul că, în anul 1919 se înființase Școala de Contabilitate și Educație Cooperatistă ce funcționa pe lângă Federația băncilor populare „Trotușul Bacău”, însă activitatea acesteia nu se rezuma la județul Bacău, școala prestând activități de educație în domeniul economic și pentru elevi provenind din județe precum Neamț, Vaslui, Tutova, Tecuci, Trei Scaune sau Fălciu.

În jurul anilor 1924-1925 aceasta școală și-a încetat activitatea.

Anul 1925 reprezintă momentul înființării Școlii Superioare de Comerț Bacău, ce a funcționat pentru o scurtă perioadă împreună cu Școala Elementară de Comerț.

În anul 1936 se înființează Liceul Comercial de băieți Bacău.

Perioada ce a urmat celui de-al Doilea Război Mondial a fost marcată de transformări radicale la toate nivelurile vieții sociale, instaurarea comunismului punându-și amprenta și asupra învățământului economic.

„Legea pentru reforma învățământului” din 1948 consfințește transformarea Școlilor economice în Școli tehnice de administrație economică. Consecință a acestui act normativ, Liceul Comercial se transformă, succesiv, în Școala Tehnică Mixtă de Administrație Economică (1948-1950) și în Școala Medie Tehnică de Comerț (1950-1955).

Deciziile luate, de către organismele statului de la acea vreme, au determinat desființarea activităților de educație în învățământul economic și comercial pe o perioadă de 5 ani (1955-1960).

În 1960 se înființează Grupul Școlar Comercial aflat în subordinea Ministerului Comerțului Interior. Grupul Școlar Comercial cuprindea Școala Profesională Comercială (ce asigura, printre altele, cursuri pentru profesiile de vânzător și bucătar) și Școala Tehnică Comercială.

Urmare a inițiativei Consiliului Popular Județean se înființează, în 1966, Liceul Economic Bacău, unitate ce a funcționat, la început, în incinta Școlii Generale nr. 10, și apoi în clădirea Liceului „Vasile Alecsandri”.

Începând cu 1969, Liceul Economic dobândește propriul local, pe strada 9 Mai, nr. 104.

În anul 1972 Grupul Școlar Comercial s-a comasat cu Liceul Economic.

Noua structură rezultată a funcționat sub denumirea de Grup Școlar Comercial și era subordonată în continuare Ministerului Comerțului Interior.

În anul 1975 unitatea trece în subordinea Consiliului Popular Județean Bacău cu titulatura de Liceul Economic de Contabilitate și Comerț, schimbându-și apoi denumirea, în 1978, în Liceul Economic și de Drept administrativ.

În anul 1990, prin decizie a Ministerului Învățământului, Liceul Economic și de Drept Administrativ devine Grupul Școlar Economic-Administrativ și de Servicii Bacău.

Aceasta titulatură se păstrează până în anul 2003, când Grupul Școlar Economic-Administrativ și de Servicii Bacău devine Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău.

Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău, continuatorul tradiției învățământului economic băcăuan la nivel preuniversitar, își onorează, an de an, misiunea nobilă de a forma absolvenți bine pregătiți profesional și apti de a se integra cu succes pe piața forței de muncă.

Această afirmație este susținută de premiile obținute an de an de către elevii și profesorii ce reprezintă unitatea la olimpiadele și concursurile naționale, de rata mare de absorbție pe piața forței de muncă a absolvenților instituției, precum și de proiectele și parteneriatele internaționale și naționale în care colegiul este parte implicată.

De asemenea, pentru contribuția instituției la afirmarea și perfecționarea învățământului economic modern, s-a acordat Colegiului Economic „Ion Ghica” Bacău, în două ediții ale competiției naționale patronate de ministerul de resort, în anii 2008 și 2011, distincția de „Școală Europeană”.

În speranța că acest articol va constitui, pentru fostele generații de absolvenți ai învățământului economic băcăuan, un motiv plăcut de reamintire, iar pentru actualii elevi și viitorii absolvenți un motiv în plus de a reprezenta cu cinste unitatea în care studiază, închei prin a ura, în calitate de fost elev al Grupului Școlar Economic-Administrativ și de Servicii Bacău, dar și în calitate de actual profesor al unității, mulți ani și plini de realizări Colegiului Economic „Ion Ghica” Bacău – unitatea reprezentativă pentru învățământul economic preuniversitar din județul Bacău.

Prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

LA CEAS ANIVERSAR

Sărbătorirea a 90 de ani de învățământ economic la Bacău constituie, fără îndoială, pentru Colegiul Economic „Ion Ghica” un moment cu o încărcătură simbolică și emoțională, atât pentru actualii elevi, profesori și părinți, cât și pentru foștii absolvenți, astăzi încadrați în unități economice, din județ și din țară.

Cei 90 de ani de învățământ economic băcăuan reprezintă, fără putere de tăgadă, o valoroasă moștenire, ce trebuie „preluată” cu respect, păstrată și, mai ales, îmbogățită prin noi experiențe creatoare de noi valori pentru viața economică a urbei noastre și de ce nu, a țării, prin furnizarea an de an a unor specialiști capabili a se confrunta cu exigențele tot mai mari ale unei piețe a muncii concurențiale.

Istoria școlii noastre, chiar și cea derulată după 1990, nu a fost scutită de încercări nefaste, dar acestea odată depășite, au avut darul să ne aducă mai aproape de comunitate, ne-au făcut să acționăm, în continuare, în spiritul ideii de afirmare și perfecționare continuă a învățământului economic băcăuan.

Evocarea trecutului ne îndreptățește să afirmăm, că unitatea școlară pe care astăzi o reprezentăm, a făcut cinste învățământului economic românesc, prin rezultatele bune și foarte bune obținute de-a lungul anilor, de dascălii școlii, în formarea a noi generații de specialiști în varii profesii economice.

Asumând responsabil și sincer necesitatea intensificării eforturilor de perfecționare a activităților instructiv-educative, de îmbunătățire a infrastructurii liceului, îmi exprim convingerea că, împreună elevii, profesorii, comunitatea locală, vom menține prestigiul câștigat și îl vom spori cu noi valențe.

Pași importanți în această direcție au fost deja făcuți, actuala instituție, aniversată astăzi, primind diverse distincții și recunoștințe, printre care amintim pe cele mai recente, de Școală Europeană, în anii 2008 și 2011.

În final, mă adresez foștilor elevi și profesori, actualilor elevi și părinților acestora precum și prezentului corp profesoral, cu îndemnul de a ne pune la lucru toată priceperea și pasiunea noastră, în scopul nobil de păstrare a tradiției valoroase existente, și de afirmare și modernizare a Colegiului Economic „ Ion Ghica”, în acord cu noile cerințe ale societății informaționale contemporane.

DIRECTOR,
Prof. Neculai Terente

Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent...rememorând trecutul...cu fața spre viitor!

(I)

-interviu cu d-nul Mihai Banu, deputat de Bacău, fost absolvent al Liceului Economic Bacău-

Într-una din zilele trecute ale lui aprilie 2011, zi ce „rivaliza”, din punct de vedere meteorologic, cu zilele reci și ploioase ale sfârșitului de toamnă, am avut deosebita ocazie să purtăm o discuție agreabilă cu domnul Mihai Banu, deputat de Bacău în actuala legislatură.

Scopul acestei discuții, la care au participat: invitatul nostru, domnul Mihai Banu – în calitate de fost elev al Liceului Economic, Cristina Balint – în calitate de actual elev al Colegiului Economic „Ion Ghica” și Ștefan – Ioan Tecuceanu – în calitate de fost elev al Grupului Școlar Activ și de Servicii (azi Colegiul Economic „Ion Ghica”) și actual profesor al aceleiași unități, a fost de a realiza un arc peste timp și de a rememora, prin prisma unui fost elev, câteva dintre momentele devenirii unității reprezentative pentru învățământul economic preuniversitar băcăuan - Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău.

Iată ce am spicuit din aspectele pe care, cu amabilitate, ni le-a împărtășit invitatul nostru:

T.Ș.I : Care a fost profesorul, ce prin conduita sa v-a fost model sau v-a influențat alegerea carierei?

B.M: Nu am avut un anume model, nu am îndrăgit un anumit profesor, am luat de la toți câte ceva. La vârsta aceea nu aveam experiența necesară de a da o notă profesorului. Totuși cea care m-a stimulat a fost profesoara de chimie, d-na Ceaușu. Majoritatea profesorilor mei făceau parte din ultima generație a profesorilor care au predat în fostele licee comerciale, mă refer aici la profesorii de specialitate : contabilitate, planificare, analiză economică, finanțe, ș.a. Eu am făcut parte din prima generație a Liceului Economic, după un an petrecut la Liceul Ferdinand. Nu am întrebat pe nimeni, când am ales acest liceu, nici măcar pe părinți, am apreciat faptul că o calificare în domeniul economic nu strică, ceea ce m-a ajutat în funcțiile de conducere ce le-am avut mai târziu.

B.C: Care erau modalitățile de distracție în timpul anilor dvs. de liceu?

BM: Reuniunile, care se făceau, de regulă, joi seara, la noi în liceu, sau în altul. Acestea erau rare, datorită tradiției din familie, dar și din cauza lipsei de timp. Un fapt notabil era seriozitatea examenelor, dovadă fiind faptul că la examenul de maturitate, din cei 40 de colegi, abia jumătate l-au luat, tocmai de aceea dedicam mult mai mult timp studiului, cititului mai ales, și mai puțin distracțiilor.

T.Ș.I: Care erau coordonatele relației profesor-elev în anii dvs. de liceu?

B.M: Exista o relație care ar trebui să existe dintotdeauna, între profesor și elev, bazată pe respect reciproc. Nu exista niciun fel de conflicte, indiferent de modalitățile de apreciere ale profesorilor față de elevi. A fi exigent înseamnă a fi axat pe elev. Elevii nu au dreptul să își judece profesorii, nu acesta este rolul lor în școală.

B.C: Ce întâmplare petrecută în timpul anilor de liceu, v-a rămas întipărită în memorie?

B.M: O întâmplare pe care o povestesc de fiecare dată, este cea a unui coleg, care la o petrecere dinaintea Bacalaureatului, o ultimă petrecere, și-a permis să compună o urare, câte un strofă pentru fiecare profesor. Strofa dedicată profesorului de matematică: “ Matematica copii / Este bine să o știi / Subiectele de maturitate / Nu sunt o banalitate” a rămas întipărită în mintea profesorului, acesta fiind mai exigent cu acest coleg în următoarea perioadă. La sfârșitul trimestrului al 3-lea, elevii care doreau să își mărească media, după ce ieșeau la tablă erau întrebați de profesor : „Cât îți trebuie? „Elevul: 8”. Profesorul : „,7” ...de fiecare dată, la fel. Ajungând rândul colegului... aceeași întrebare : „ Cât îți trebuie?” La care el: „,8”... Profesorul : „ ,7”... După ce a primit nota, fericit, colegul îi spune profesorului : „ Mulțumesc, atât îmi trebuia!” .

La examenul de maturitate colegul, ieșind din sala de examen, se întâlnește, pe holuri, cu profesorul de matematică care îi transmite că...„va avea grijă” de el la examen. Elevul i-a răspuns atunci, extrem de fericit, că tocmai promovase examenul.

B.C: Se fuma în vremea când ați fost licean ? În fiecare pauză, ca acum?

B.M: Da, dar foarte rar. Pedepsa, dacă erai prins fumând, era exmatricularea temporară, pentru 3 zile.

T.Ș.I: Sancțiunea aplicată de profesor, în cazul neefectuării temei, sau pentru lecție neînvățată era 3, 2 ? Sau ... ?

B.M: Neefectuarea temei ducea la o ascultare, iar aceasta la nota cuvenită. Pentru nota 1, la contabilitate, de exemplu, trebuia să redactăm un articol contabil.

B.C: Dacă ați reveni la anii de liceu, ce ați repeta?

B.M: Foarte dificil, ipotetic, aș fi programat mai bine timpul. Condițiile financiare erau precare, totuși între elevi nu existau diferențe foarte mari, deoarece aveam uniformă, nu exista nicio stare de disconfort.

T.Ș.I: Care a fost materia dvs. preferată? De ce?

B.M: Contabilitatea, deși eram cel mai bun și la chimie. Contabilitatea mi-a plăcut și m-a ajutat ulterior. Profesoara de contabilitate ne „amenința” :„când ieșiți de aici trebuie să fiți contabili șefi ”.

B.C: Ce modificări ar trebui făcute pentru o mai bună funcționare a învățământului românesc?

B.M: Între partea teoretică și cea practică, trebuie să fie egalitate. Elevii trebuie să fie educați pentru viață, să se întrețină, să aibă o cantitate suficientă de informații pentru a-și calcula următorii pași. Modul de abordare al profesorilor trebuie să îl determine pe elev să-și însușească informația, nu să fie obligat să lupte pentru notă.

T.Ș.I: Considerați mai eficient sistemul de învățământ din perioada „comunistă” sau pe cel implementat după 1989?

B.M: Învățământul de astăzi este mult mai performant, datorită multitudinii de surse de informații. Multe posibilități ca elevul să fie mai informat, oricum totul depinde de atitudinea fiecăruia.

B.C: Aveți o recomandare pentru un tânăr, pentru a reuși în viață (...pentru o afacere de succes) ?

B.M: Elevii nu trebuie să se abată de la setul de valori. Dacă știi să-și aleagă obiectivele, nu trebuie să se oprească niciodată din a studia, pentru a fi performanți, până la atingerea dezideratelor. Nu vor mai fi războaie între nord și sud, între est și vest, ci vor fi între repede și încet, datorită evoluției rapide a tehnologiei.

Așa cum lesne se poate observa și din relatările invitatului nostru, vremurile s-au schimbat, evoluând spre o lume a informației și tehnologiei, ce se actualizează cu rapiditate, concluzia desprinsă din această discuție fiind că fiecărui individ îi stă la îndemână să-și aleagă obiectivele, precum și mijloacele de atingere a acestora, însă gradul de îndeplinire a acestor obiective depinde de volumul de muncă depus...

Și, chiar dacă în zilele noastre informația poate fi procurată destul de facil, dată fiind diversitatea surselor de informare, fiecare individ ar trebui să aloce timp studiului sau, altfel spus, „filtrării” conținutului acumulat, pentru a-l putea utiliza eficient în experiențele de viață ulterioare.

Nu credeți?...

eleva Cristina Balint, clasa a-XI-a D
prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent...rememorând trecutul...cu fața spre viitor!

(II)

- interviu cu d-nul Ionel Palăr, deputat de Bacău, fost absolvent al Liceului Economic Bacău –

Continuând demersul nostru, de a surprinde diverse aspecte din trecutul școlii noastre, aspecte privite prin ochii unor foști elevi, ajunși astăzi să ocupe poziții importante în societate, l-am invitat să ne răspundă la câteva întrebări, pe domnul deputat Ionel Palăr.

Manifestându-și deplină disponibilitate de a răspunde întrebărilor noastre, invitatul nostru ne-a oferit astfel ocazia să participăm la o discuție antrenantă din care am desprins următoarele:

H.O: Ce v-a determinat să alegeți Liceul Economic, la finalizarea studiilor gimnaziale?

P.I: Este o întrebare la care va fi un răspuns extrem de greu de dat.

Ca în cazul oricărui tânăr, exista desigur și influența părinților, eu fiind cel mai mic din familie.

Fratele meu a terminat aviația, și, având o uniformă foarte frumoasă, eu eram tentat să urmez școala pe care acesta a urmat-o.

O altă opțiune ar fi fost Liceul Sanitar fiindcă exista influența surorilor și a părinților.

Însă, pentru copiii de la țară, primordial în alegerea liceului era faptul de a ști că la terminarea acestuia ai un loc sigur de muncă.

Până la urmă este vorba și de hazard sau de influența bunicului de pe mamă, care în perioada interbelică a fost întreprinzător privat.

Îmi povestea cum făcea el comerț. Ce m-a determinat în ultimul moment să iau decizia de a mă înscrie în această școală a fost faptul atunci când am venit să mă înscriu la liceu, m-am „ciocnit” de Liceul Economic pentru că autogara e aproape.

Am văzut în fața liceului un grup mare de copii veseli și optimiști care povesteau cum a fost în practica pe care ei o făceau în magazinele din Bacău.

Apoi le-am spus părinților că aș vrea să fac și eu Liceul Economic.

T.Ș.I: Care a fost profesorul preferat, ce prin conduita sa, v-a fost model sau v-a influențat alegerea carierei?

P.I: Am avut mai mulți profesori preferați printre care: doamna Dorobanțu, care predă „Psihologie și etică profesională”, doamna Ciută care predă „Cunoștințe economice”, domnul Gavrilu care predă „Merceologia” și lista ar putea continua.

Acum pot să spun că, datorită excelențelor dascăli pe care i-am avut, am realizat această carieră.

H.O : Care a fost materia dvs. preferată? De ce?

P.I: Au fost trei: istoria, geografia și literatura. Cu istoria și geografia am continuat din generală, unde am avut un profesor extraordinar de bun, domnul profesor Ifrim.

De literatură am prins drag datorită doamnei diriginte Sonea Ana, pentru că orele de „Limbă și Literatură Română” semănau cu un seminar, erau interactive și știa dânsa de fiecare dată să le completeze cu câteva amănunte din viața scriitorilor.

H.O: Care erau modalitățile de distracție din vremea anilor dvs. de liceu?

P.I: Erau simple și nevinovate. Puținele modalități de distracție oficiale pe care le aveam erau acele reuniuni între licee.

Economicul era grupat pentru aceste reuniuni cu Liceul Nr. 1 de aviație, unde erau 99% băieți în clasă, iar la noi erau 90% fete.

Concluzia este clară: noi, băieții de la Economic eram în „defensivă” față de cei de la Nr. 1.

H.O: O amintire care v-a marcat, din timpul anilor de liceu?

P.I: Sunt foarte multe amintiri care acum se îngheșuie să fie spuse și mi-ar fi foarte greu să selectez una, dar cred că, cea care mă face să re trăiesc cu intensitate amintirile din timpul anilor de liceu, este primul buchet de flori pe care l-am dăruit unei colege de care eram îndrăgostit.

T.Ș.I: Era învățământul dinainte de 1990 mai eficient?

P.I: E un răspuns destul de dificil de oferit, pentru că atunci învățământul avea alte obiective de urmărit.

Este o diferență foarte mare între ceea ce era atunci și ce este acum, atunci foarte mulți parcurgeau cel puțin următoarele etape: școala profesională sau liceul și, deși pentru învățământul superior era o bază de selecție foarte mare, numărul celor admiși era foarte mic. Elevii nu aveau atâta libertate și este greu de spus dacă este bine sau rău.

Un exemplu ar fi că, atunci un elev nu ar fi putut să discute liber cu un reprezentant al autorităților, oricare ar fi fost acelea.

H.O: Ipotețic vorbind, dacă ați mai avea 14 ani, ați mai urma Liceul Economic?

P.I: Cu siguranță da și mi-aș dori ca studiile mele să fie tot în domeniul economic-marketing

T.Ș.I: Aveți un mesaj pentru actualii elevi ai Liceului Economic?

P.I: Orice absolvent al unui liceu sau facultăți, chiar dacă trec anii și problemele cotidiene sunt altele decât cele ale adolescenței sau ale studenției, în momentele de sinceritate și de nostalgie și-ar dori să mai fie elev și student.

Mesajul meu față de colegii mei, fiindcă îi consider, pe actualii elevi, colegii mei, este să trăiască cu intensitate și cu bucurie această perioadă a vieții și să aleagă pe cât posibil părțile bune, pentru că timpul trece foarte repede și greșelile, pe care suntem tentați cu toții să le facem, ne pot influența în mod negativ viața.

Nu există șabloane pentru a-ți realiza o cariera, cred că îmbinarea activităților specifice vârstei cu pasiunile și vocația fiecăruia, descoperită la timp, și întreținută, te pot duce să poți „purta bastonul de mareșal”.

Un citat din biblie, drag mie, spune: „toate îți sunt îngăduite, dar nu toate îți sunt de folos...”

T.Ș.I: Știm că reveniți în unitatea noastră ori de câte ori aveți prilejul. Astăzi, ați acceptat invitația și noi vă mulțumim. Ce sentimente vă încearcă acum?

P.I: De câte ori intru în școală re trăiesc momentele din liceu și de fiecare dată vin cu mare drag.

Acum am emoții și mă gândesc dacă nu cumva sună clopoțelul și am ora de contabilitate.

Cu această ocazie vreau să-i mulțumesc domnului profesor Pătruț care ne spunea că indiferent ce disciplină preferăm, dacă nu vom ști contabilitate nu vom fi buni economiști.

eleva Oana Gabriela Hermeziu, clasa a-XI-a I
prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent...rememorând trecutul...cu fața spre viitor!

(III)

- interviu cu d-nul prof. univ. dr. Mihai Deju, fost absolvent al Liceului Economic Bacău -

În spiritul demersului nostru, de a surprinde diverse aspecte din trecutul școlii noastre, aspecte privite prin ochii unor foști elevi, am purtat un dialog captivant cu d-nul prof. univ. dr. Mihai Deju, șeful catedrei de Finanțe - Contabilitate de la Facultatea de Științe Economice din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău.

Iată ce am consemnat:

D.I: Ce v-a determinat să alegeți Liceul Economic, după finalizarea ciclului gimnazial?

D.M: La Liceul Economic din Bacău am ajuns convins de mama (Dumnezeu s-o odihnească în pace!) care, auzind despre intenția mea de a urma un profil vocațional, mi-a administrat o “corecție” corespunzătoare vârstei, scoțându-mi pentru totdeauna din cap ideea unei meserii “brățară de aur”. De altfel, eu aveam destule cunoștințe despre profilul acestui liceu, de la sora mea Elena Deju(Vrabie), care era o elevă premiantă a acestui liceu, participantă la olimpiade naționale în domeniul merceologiei.

„Alegerea” pe care mama mi-a făcut-o a fost de bun augur, întrucât, ulterior m-am “îndrăgostit” de contabilitate, continuând pregătirea în domeniul finanțelor și contabilității la Facultatea de Științe Economice (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași), absolvită cu Diplomă de merit - ca șef de promoție la nivel național. Mai mult, ulterior, am parcurs toate treptele carierei profesionale, de la economist stagiar la director financiar și director general. În paralel cu activitatea practică în domeniul financiar-contabil, am continuat pregătirea de specialitate urmând cursurile Școlii doctorale în același domeniu, fapt ce mi-a permis accesul la o carieră universitară., în prezent fiind profesor universitar la Facultatea de Științe Economice din cadrul Universității “Vasile Alecsandri” din Bacău. Am vrut să amintesc doar câteva din realizările ce au urmat absolvirii Liceului Economic, pentru ca în calitate de reporter, să poți transmite colegilor tăi, că nu au făcut un pas greșit atunci când au ales să urmeze cursurile *Colegiului Economic “Ion Ghica”*.

T.Ș.I: Ați avut un profesor preferat? De ce?

D.M: Este o întrebare dificilă pentru mine întrucât, fiind la rândul meu cadru didactic universitar, mi-ar face plăcere să fiu preferatul studenților, după cum orice “dascăl” simte împlinirea prin dragostea acordată elevilor și studenților, de la care așteptă în schimb aceleași simțăminte.

Ca elev, sigur aveam preferințe, afinități sau mai puține aprecieri, la un moment dat, pentru unii sau alții dintre dascăli.

Dar, cu sinceritate vă spun că sentimentele mi s-au schimbat în timp, ajungând să se întâmple chiar o răsturnare de scor, și să-mi dau seama că profesorii pe care îi dezavuam pentru exigența lor, au trecut în topul preferințelor mele, constituind un model în viață, realizând că sunt de altfel produsul exigenței lor.

L.A: Care a fost obiectul dumneavoastră preferat?

D.M: Cu siguranță au fost mai multe: *drept administrativ, contabilitate, matematică...* și nu se poate fără nominalizarea *sportului*.

D.I: Care erau modalitățile dumneavoastră de distracție, în timpul anilor de liceu ?

D.M: Întotdeauna pentru elevi rămâne și suficient timp de distracție, important este ca “distracția” să fie specifică vârstei și preocupărilor fiecăruia. În perioada noastră de școală (acum 35 de ani) erau suficiente posibilități de distracție: excursii cu clasa, spectacole organizate și susținute de elevi, teatru, cinema, reuniuni școlare, etc. Era o atmosferă colegială, chiar familială, în care marea majoritate a colegilor ne regăseam.

L.A: Ce amintire, din timpul anilor de liceu, v-a rămas în memorie?

D.M: Cred că sunt foarte multe amintiri frumoase, dar pentru că m-ați „avertizat” că spațiul editorial este limitat o să vă povestesc doar o întâmplare.

Eram prin ultimul an de liceu, când se simțea freamătul admiterii la facultate, și trebuie să recunosc, că nu eram chiar printre elevii ai căror părinți să finanțeze pregătirea “asistată”, așa că am aplicat teza “*prin noi înșine*”.

Într-o dimineață, cu mult timp înainte de ora la care se dădea deșteptarea la internat, în timp ce eu escaladam geamul dormitorului de la cămin, Doamna Drăghici – pedagog, m-a observat și, ca o scânteie (era în firea dumneaei), m-a și încondeiat ca element indisciplinat care să fie prezentat directorului educativ ca exemplu negativ, numai bun de sancționat, în opinia ei.

După expozeul făcut de doamna pedagog privind gravitatea faptei, cum am deschis geamul..., cum am sărit..., cum am căzut....etc., directorul, un profesor deosebit, care mă cunoștea de la clasă ca unul dintre elevii buni, m-a întrebat de ce am făcut acest gest.

Am răspuns timid, cu rușine și respect față de Domnul Director, că „era singura posibilitate de a ajunge la sala de lectură, încuiată noaptea”, iar eu și încă doi colegi escaladam geamurile dormitorului și sălii de lectură pentru a continua studiul și în afara programului acesteia.

Domnul Director mi-a pus mâna pe creștet, și a dat dispoziție doamnei pedagog să dea dublura cheii de la sala de lectură paznicului de noapte care să ne faciliteze accesul nesancționabil la sala de lectură.

Cu siguranță, în perioada următoare, “prietenia” cu doamna pedagog a atins apogeul.

Dar nu pot să închei fără să v-o spun și pe asta!

Intr-o seară, unul dintre colegii de cameră de la cămin a citit în Almanahul “Magazin” că :„zece minute de răs echivalează cu ½ oră de gimnastică de performanță”. Sigur, cu toții am început să râdem, nu?! A doua zi, la prânz, când ne întorceam de la cursuri, ajungând în dreptul dormitorului, am auzit hohote de răs. Ridicându-mă pe vârfuri m-am uitat pe geamul deschis al dormitorului. Ce să vezi? Unul dintre colegii de cameră, ce terminase mai devreme orele, echipat de sport și întins pe pat, se gâdila și râdea de mama focului !!!

L.A: *Considerați că învățământul din perioada comunistă era mai eficient decât cel din perioada prezentă?*

D.M: Eficiența învățământului poate fi analizată în contextul fiecărei perioade “istorice”. Acum 35 de ani, cu siguranță, învățământul românesc răspundea unei comenzi sociale specifice acelei perioade - pregătirea forței de muncă pentru economia socialistă, ierarhizată pe două paliere: muncitori și intelectuali, neexistând cea de-a treia categorie – întreprinzătorii privați. Sincer, nu am făcut o statistică a numărului de brevete, invenții, inovații, opere de artă, etc. pe cap de locuitor, create ATUNCI și ACUM ! *Dar vă invit pe voi să o faceți !*

În prezent ne aflăm, și în învățământ, ca în toate sectoarele economiei, într-o continuă și interminabilă tranziție..., dar fiți siguri că dascălii voștri vă vor binele.

T.Ș.I: *Ce sfaturi sau gânduri aveți pentru actualii elevi, în dubla calitate de profesor universitar și manager de firmă ?*

D.M: Sfatul pe care aș dori să-l dau, în calitate de dascăl, elevilor și studenților, privește conștientizarea de către aceștia, că se află într-o perioadă a vieții lor, care trebuie afectată studiului, pregătirii generale pentru că așa cum spunea marele Iorga: “*Nu învățați pentru școală, ci învățați pentru viață*”. În acest segment al vieții, se sădesc germenii roadelor ce se vor culege pe parcursul întregii vieții. Îmi doresc ca absolvenții învățământului preuniversitar să constituie “diamantele” a căror finisare să se continue în amfiteatrele și laboratoarele universităților românești.

Ca angajator, vă transmit visul pe care-l am, de a avea salariați tineri, cu inițiativă, cu o bună pregătire teoretică, pe care să-i sprijin să se realizeze profesional și material, în țară, alături de familiile lor, care nu pot fi înlocuite de mirajul economiilor de pe alte meleaguri....

Toți angajatorii ar trebui să nu uite că au fost tineri și au beneficiat, la un moment sau altul, de sprijinul și îndrumarea celor cu experiență profesională și de viață.

Au consemnat: elevul Alin Lazăr din clasa a-XI-a G, eleva Ioana Drăghin din clasa a-XI-a G și prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Însemnări despre viața și opera lui Ion Ghica

Economistul, scriitorul, publicistul și omul politic Ion Ghica (1816 - 1897), personalitate enciclopedică a culturii europene, este considerat și astăzi ca fiind un simbol al cercetărilor românești în domeniul economiei. Născut la București într-o familie nobiliară, ca fiu al logofătului Dimitrie Ghica și al soției acestuia Maria, fiica lui Scarlat Câmpineanu, Ion Ghica s-a bucurat de o educație selectă. Își începe studiile în București, la Colegiul „Sf. Sava” și finalizează liceul printr-un bacalaureat la Sorbona (1936). Urmează apoi, tot la Paris, Școala de arte și manufacturi (1836-1837) și Școala de Mine (1838-1841), primind titlul de inginer de mine, la vârsta de 25 de ani. În această perioadă a audiat și cursuri de economie politică la College de France. Este preocupat intens și de curentele literare ale epocii și se implică cu pasiune în diferite evenimente politice. După studii se întoarce în țară, în 1841, cu reputația unui om bine pregătit și pătruns de ideile liberale. Dar entuziasmul său de a contribui la ridicarea patriei întâmpină numeroase piedici și amenințări, devenind chiar indezirabil în București. Situația îl îndârjește și mai mult, astfel că împreună cu Nicolae Bălcescu și Cristian Tell întemeiază societatea politică secretă „Frăția”, care va juca un rol important în evoluția ulterioară a evenimentelor politice.

În 1842 călătorește la Iași cu propunerea ca Mihai-Vodă Sturdza să preia și tronul Țării Românești. Mihai Sturdza refuză propunerea, însă îi oferă lui Ion Ghica posibilitatea să devină profesor la Academia Mihăileană (1842 – 1844), unde va preda cursuri economie politică, geometrie descriptivă, geologie și mineralogie. La 23 noiembrie 1843 Ion Ghica își deschide cursul de economie politică cu prelegerea „Despre importanța economiei politice”, primul curs de economie, cu caracter universitar din Țările Române. Din această primă prelegere s-a păstrat doar un rezumat, adică doar textul care a fost publicat în revista „Propășirea” (1844, An. I, pag.57-62).

La sfârșitul anului 1844 se întoarce la București, din rațiuni privind familia, respectiv boala gravă a tatălui, care va muri în 1845. După acest eveniment dureros, Ion Ghica va pune ordine în averea părintească și pleacă în străinătate, pentru a colinda Italia, Anglia și Franța. La Paris ia legătura cu vechii săi prieteni, respectiv Mihail Kogălniceanu, Nicolae Bălcescu și frații Brătianu. Revine în țară în 1847 și participă la pregătirea revoluției de la 1848 din Țara Românească. A făcut parte, alături de Nicolae Bălcescu, din Comisia Executivă aleasă de guvernul revoluționar. În numele guvernului revoluției Ion Ghica a fost trimis ca agent diplomatic la Istanbul, pentru a negocia cu guvernul turc menținerea autonomiei Țării Românești. Prin competență și diplomație a intrat în grațiile sultanului astfel că în 1854 Ion Ghica este numit guvernator al insulei Samos (cea mai mare insulă din Marea Egee, patria lui Pitagora), fiind distins în 1856, după ce reușește să stârpească pirateria din zonă, cu titlul de bey (prinț) de Samos.

Se întoarce în țară în 1858 cu gândul de a ajunge domnitor, însă este întâmpinat cu ostilitate. Reușește totuși o carieră politică strălucită, cu sprijinul lui Vasile Alecsandri, Costache Negri și Mihail Kogălniceanu, ocupând dregătorii importante precum funcția de prim-ministru în timpul lui A. I. Cuza și, apoi, în timpul lui Carol I.

În plan științific, contribuția lui Ion Ghica este la fel de însemnată. A fost membru fondator al Societății Academice Române (1874) și președinte al acestei instituții (1876 – 1879), iar mai apoi președinte al Academiei Române (1879 – 1882; 1884 – 1887; 1890 – 1893). Ca cercetător, a fost primul care a tratat la noi probleme economice, publicându-și articolele în ciclul „Convorbiri economice”, editate în două volume (primul în 1865 și al doilea în 1875). Ca răspuns la discursul de recepție rostit de Ion Ghica atunci când a fost primit în Academia Română, B. P. Hașdeu i-a schițat următorul portret, cu care încheie prezentele însemnări: „Fie ca bărbat de știință, fie ca om de stat, ai fost totdeauna un model de imparțialitate, de toleranță, de acel liberalism în adevăr liber, căruia nu i-e teamă de a înfrunta prejudițiile vulgare cu riscul impopularității”.

Educația în economia vieții

Se pot lua în considerare cel puțin trei modele ale educației aplicabile dezvoltării economice. Cum influențează educația, dezvoltarea economică a unei țări? Să spunem cantitate în educație sau calitate în educație?

Modelul cantitativ - învățământul este gratuit, aproximativ 90% din populația tânără finalizează învățământul obligatoriu și foarte mulți intră în învățământul superior. Modelul a avut rezultate bune în perioada de început a unei națiuni. Tinerii au fost plasați pe piața muncii și economia dădea semne de revigorare; pe termen lung, modelul este rigid și puțin flexibil.

Modelul calitativ-accentul este pus pe sistemul de învățământ de calitate, unde foarte greu se ajunge în învățământul superior. Educația de calitate, a devenit - un atribut privilegiat al vieții de calitate. Din perspectivă economică, această direcție a avut un impact bun, locurile de muncă au fost ocupate de oameni cu înaltă calificare; impactul social însă nu a fost cel scontat pentru că tinerii, care nu au reușit să ajungă la o universitate bună, au considerat situația un eșec de viață, pentru mulți fiind chiar sfârșitul ei.

Calitatea și cantitatea în educație - un astfel de sistem de învățământ este specific țărilor nordice dar și unor țări ca Taiwan și Coreea de Sud. În aceste țări procentul persoanelor care au acces gratuit la educație este mare, iar calitatea este una dintre cele mai bune din lume. Ca rezultat, aceste țări sunt în top ca standarde de viață, care de altfel sunt cele mai ridicate. Este evident că toate elementele sistemului trebuie să fie în interacțiune sinergică având ca rezultat cea mai bună educație așa cum există în Finlanda, Coreea, Japonia, Suedia, Marea Britanie, etc. În aceste țări există însă un aspect mai puțin dorit acela în care starea de depresie a populației educate este mult mai ridicată decât media; sunt țările cu oameni nefericiți. Așadar învățământul de calitate duce doar la rezultate economice foarte bune, dar nu conduce neapărat la o națiune fericită.

Învățământul ar trebui să se raporteze nu doar la creșterea economică ci și la viața fiecăruia, pentru că dintre cele 168 de ore pe săptămâna numai 40 de ore sunt petrecute la locul de muncă. Programa educațională, din această perspectivă, ar trebui reconfigurată sau cel puțin echilibrată.

Argumentele, în ultimul timp, susțin orientarea gândirii economice spre conceptul de economie a vieții. Alfred Marshall pretinde că în ultimele stadii ale evoluției economice vor fi definite procese și fenomene economice mai degrabă în termeni biologici, decât în termenii economiei clasice. Astfel, conceptele ecologice de relaționare, flux de materie, de energie, de entropie, anabolism, catabolism își vor face loc tot mai pregnant în analogie cu producție, consum, echilibru, stabilitate economică, evoluția piețelor. Cunoștințele din domeniul ecologiei vor fi indispensabile unei gândiri economice realiste. Ignorarea relațiilor ecologice de către economia mondială în plină dezvoltare va conduce la un dezechilibru similar cu cel din celula vie unde orice instabilitate între anabolism și catabolism se îndreaptă inevitabil spre moartea sistemului viu. În economie orice dezechilibru între producție și consum conduce la crize economice grave, fără ieșire uneori.

Bibliografie :

1. Backhouse, Roger E. "Sidgwick, Marshall, and the Cambridge School of Economics." *History of Political Economy* 2006
2. Cook, Simon J. "Late Victorian Visual Reasoning and Alfred Marshall's Economic Science." *British Journal for the History of Science* 2005
3. Cook, Simon J. *The Intellectual Foundations of Alfred Marshall's Economic Science: A Rounded Globe of Knowledge* (2009)
4. Groenewegen, Peter. *Alfred Marshall: Economist 1842-1924* (2007, short version)

Director adjunct, prof. Benone Chiticaru

Folclorul românesc - Comoara plaiurilor mioritice

Pe întreaga suprafață a acestei lumi se întâlnesc o multitudine de dansuri folclorice născute, dezvoltate, păstrate într-un mod aparte de fiecare popor, cunoscându-se astfel tradiția prin intermediul dansului popular.

Prin aceste creații artistice ale omenirii s-au concretizat, pe parcursul evoluției poporului, tradițiile și obiceiurile într-un tezaur complet, cu o valoare inestimabilă.

Fără urmă de îndoială, folclorul românesc se afirmă ca una dintre cele mai neprețuite bogății, din domeniul artistic, ale lumii.

Dansul folcloric românesc dezvăluie prin farmecele sale, masa de sentimente aflate în sufletele oamenilor și

strânsa legătură a acestora cu istoria poporului, fiind însoțitorul perfect al omului atât în momentele sale de bucurie deplină cât și în cele de mâhnire, acesta exprimând în același timp dorința, dedicarea, temperamentul, forța și umorul acestui popor.

România deține un bogat și complex tezaur folcloric. Acest tezaur este completat de frumusețea și varietatea dansului popular românesc alături de cântece, fabule, legende și poezia populară.

Deși dansul popular românesc se manifestă într-o mare varietate de aspecte regionale, el prezintă totuși caractere comune esențiale, care unesc toate formele de expresie coregrafică ale poporului român într-un stil național specific.

Fiind o manifestare artistică a colectivității bazată pe tradiție, dansul folcloric s-a dezvoltat fără încetare, s-a îmbogățit prin contribuția dansatorilor pasionați, care au transpus pe plan coregrafic, într-o manieră foarte expresivă, sentimentele și aspirațiile acestei colectivități.

Fiecare dansator are predilecția spre îmbogățire, o tendință continuă de a-și exprima sentimentele, dorințele, prin forme și motive coregrafice noi. Acesta este secretul veșnic al creației tradiționale românești.

Fără a fi posibil de a delimita strict zonele folclorice care se disting prin specificul manierei de dans și de interpretare, deoarece manifestările coregrafice ale acestor zone se interferează ca de altfel toate manifestările folclorice, totuși numeroasele zone cu caracter strict local pot fi grupate geografic în zone mai întinse corespunzând vechilor provincii istorice. Putem vorbi astfel de zonele folclorice ale Moldovei, Munteniei, Olteniei, Banatului, Crișanei, Transilvaniei de Nord, Centru și Sud și Dobrogei.

Dansul reprezintă puntea dintre om și sentimentele sale, iar dansul popular îți oferă șansa de a te exprima liber într-un mod vesel, puternic, abstract, într-un mod deosebit prin care se duce mai departe tradiția poporului român.

Eleva Nicoleta Paic, clasa a-X-a I

MOTTO: „Orice risipitor este un vrăjmaș al societății; orice om econom este un binefăcător public”

Economisim pentru a investi cu înțelepciune

Economisirea este procesul pe care toți ar trebui să-l cunoaștem, indiferent de bugetul de care beneficiem deoarece problemele care apar în cadrul familiei și în societate sunt imprevizibile și unele nu pot fi neglijate.

Nouă, adolescenților, ne este greu să înțelegem de ce trebuie să economisim deoarece trăim cu concepția că părinții noștri trebuie să ne ofere „tot ce este mai bun și mai scump” fără să ne gândim că ei fac anumite sacrificii, economisind pentru cheltuielile noastre auxiliare. Prin urmare trebuie să ne organizăm cu chibzuință bugetul personal astfel încât acesta să nu afecteze bugetul familial.

În general, prin buget înțelegem, în diferitele sale forme, o estimare pe o perioadă de timp a veniturilor și a cheltuielilor. Bugetul este constituit din venituri și cheltuieli. Venitul se creează prin activitatea unui agent economic, iar cheltuielile reprezintă folosirea de către fiecare agent economic a unei părți din venit.

În societate acționează o serie de motive de natură subiectivă care determină indivizii să-și fundamenteze acțiunile financiare pe care le săvârșesc. Unul din motive ar fi nevoia de a dispune de sumele necesare pentru situații neprevăzute pentru că acestea au o probabilitate de producere ridicată. Un alt motiv, ar fi dorința fiecăruia de a progresa ceea ce ne impulsionează să acumulăm sume mai mari de bani în vederea realizării unor proiecte, achiziționării de bunuri de consum cu o valoare mai mare, astfel economiile transformându-se și în investiții. Dar mai putem economisi și pentru a dispune de dobânzile pe care ni le oferă băncile pentru sumele depuse în cadrul lor. Băncile sunt importante deoarece ne oferă garanția că economiile noastre sunt ferite de deprecieri și sunt în siguranță. Dobânzile acordate de acestea sunt clasificate în dobânzi variabile, adică se pot schimba pe parcurs, și fixe care își mențin nivelul inițial. Dobânda compusă aduce un câștig mare pe o perioadă determinată spre deosebire de cea simplă care presupune ridicarea periodică a dobânzii. Nu trebuie să uităm să ținem cont de rata inflației și de impozitul pe venit deoarece acestea influențează câștigul din dobânzi. Pentru ca profitul nostru să nu fie afectat, rata dobânzii trebuie să fie mai mare decât rata inflației.

Alte motive care ne îndeamnă să economisim ar fi propria noastră mândrie și chiar zgârcenia, acesta fiind o „calitate” înnăscută.

Din toate cele specificate mai sus, deducem că trebuie să dezvoltăm câteva strategii de economisire legate de: modernizarea locuinței, adică putem să mai folosim și vechiul televizor și să ne gândim cum să economisim mai târziu pentru unul nou, cu privire la achiziționarea de bunuri individuale, ne putem limita să ne înnoim garderoba mai rar și să păstrăm telefonul mobil într-o stare bună de funcționare. Și în cazul consumului casnic, putem reduce risipa de apă și de curent electric. În timpul liber putem reduce cheltuielile ieșind la distracții mai puțin costisitoare, cum ar fi ieșirile în parc.

Dacă cheltuim banii imediat ce îi avem nu ne vom spori patrimoniul personal, de aceea trebuie să investim o parte din banii câștigați pentru a crește probabilitatea unui viitor financiar sigur. Investițiile reprezintă partea de venit cheltuită pentru formarea capitalului adică pentru creșterea volumului capitalului fix și creșterea volumului stocurilor.

Cumpărarea de valori imobiliare reprezintă un gen de investiții care pot recompensa investitorul cu plăți ale chiriilor sau cu plăți mai mari, în cazul în care proprietatea este vândută.

O piață mai puțin cunoscută pentru persoanele fizice, care poate oferi posibilități de investiții aducătoare de câștig este piața financiară sau piața de capital. Persoanele fizice care au reușit să economisească sume satisfăcătoare pot accede la alternative financiare diversificate. Una din alternative devine Bursa. Aceasta tranzacționează valori mobiliare, dar este destul de riscantă. Decizia de a investi la Bursă trebuie precedată de o analiză a bugetului propriu. Un alt tip de

investiții ar fi achiziționarea de bijuterii și obiecte de artă deoarece valoarea acestora poate crește în timp sau le putem amaneta în cazul în care apar situații neprevăzute.

Cea mai bună investiție este demararea propriei afaceri care îți va permite să obții un salariu dacă afacerea are succes. Această afacere depinde foarte mult de timpul pe care i-l aloci, de eforturile și abilitatea ta, ca și de oportunitățile de afaceri din comunitatea în care trăiești.

Fiecare dintre noi, indiferent de bugetul de care dispunem, putem economisi pentru a investi ca să avem un viitor financiar mai bun. Așadar, pentru a economisi trebuie să investim cu înțelepciune, de aceea este important să ținem cont de orice oportunitate care ne apare în cale, pentru că aceasta ne-ar putea îmbunătăți bugetul.

Profesor coordonator: Mihaela Atodiroaei
Eleva Andreea Elena Olteanu, Clasa a-XI-a C

Cercul tehnic aplicativ – alternativă de învățare

Motto: “Să nu-i educăm pe elevii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Activități extracurriculare – Prof. Elena Vrabie).

Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale și economice. Educația depășește limitele exigențelor și valorilor naționale și tinde spre universalitate, spre patrimoniul valoric comun al umanității.

Rolul profesorului în școala modernă este de a organiza, de a îndruma, de a planifica și de a sprijini activitățile de cercetare ale elevilor, toate acestea presupunând o muncă mai dificilă, mai intensivă, dar și mai interesantă, prin care elevii aprofundează cunoștințele teoretice și practice.

Cercurile de elevi nu sunt cuprinse în planul de învățământ și se desfășoară sub forma unor întruniri pe grupe de elevi, în cadrul cărora se poartă discuții libere pe diverse teme, constructive și de multe ori controversate.

Activitățile de cerc cu elevii colegiului se desfășoară în parteneriat cu agenții economici în cadrul proiectului “Educație Economică pentru carieră” 2008-2012. Pregătirea practică se realizează în compartimentele financiar-contabile ale partenerilor SC. Complex Hotelier Decebal S.A. , S.C. Audit M.H. SRL , S.C. Comat S.A. , Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău , Administrația Financiară Bacău ș.a

Finalitatea colaborării în cadrul proiectului de educație economică (școală-agent economic) se realizează prin organizarea concursului “Angajez un absolvent” în fiecare an școlar , elevii premianți primind oferte de ocupare a unui loc de muncă.

Prin întreaga lor activitate , cercurile de elevi constituie un stimulent în pregătirea de specialitate a elevilor, le dezvoltă interesul, dragostea pentru știință și practica economică și șanse reale pentru angajare.

Prof. Elena Vrabie – fostă elevă a Liceului Economic Bacău – Promoția 1978

Iubirea

Ce este iubirea ? De ce avem sentimente ? Din punct de vedere chimic, antropologul Helen Fisher afirmă că iubirea este doar o reacție chimică creată în interiorul corpului uman. Dar nu toți oamenii înțeleg că baza sentimentelor lor stă la capătul câtorva mii de celule, care reacționează necontrolat atunci când așa numitele sentimente se activează. Faptul că această reacție, schimbă interesele și stările persoanelor este un lucru uimitor. De aceea unii cercetători o consideră o maladie pentru care nu se poate oferi rețetă .

Din păcate, în ziua de astăzi , această boală se sfârșește cu distrugeri materiale , sufletești și chiar cu deces. Un exemplu, care este cunoscut de majoritatea persoanelor, se regăsește în romanul scris de Camil Petrescu „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război”. Romanul debutează cu înfățișarea celor doi îndrăgostiți care se respectă unul pe altul și își împărtășesc ajutorul atunci când au nevoie. Dar faptul că anumiți factori externi sau chiar interiori intervin, această poveste frumoasă și starea de fericire care se declanșa între cei doi se sfârșește, transformându-se într-o boală cronică a lui Ștefan Ghiorghidiu. Ca și în ziua de astăzi, Camil Petrescu ne descrie cele două cauze existente, tot mai frecvent între cupluri. Primul caz este acela că multe dintre persoanele care se căsătoresc o fac cu interesul de a face bani. Iar cel de al doilea este faptul că în corpul uman, se exercită tensiuni diferite în privința sentimentelor pe care le ai față de partener. La anumite persoane aceste sentimente pot fi mult mai intense, iar altele mai puțin intense, ceea ce determină între cei doi un conflict. Iar cel mai des acesta se numește „gelozie”.

Din fericire această maladie poate crea și reacții mult mai eficiente, corpului uman. Fericirea, siguranța, puterea și bunătatea sunt cuvintele care caracterizează sentimentul de iubire. Aceste situații aduc corpul uman într-o stare uimitoare, cum ar fi o condiție fizică excelentă, o bună concentrare și o bună capacitate de a gândi. Din punctul meu de vedere în aceeași situație se află și poetul Mihai Eminescu care a reușit să ne împărtășească stările fericite ale iubirii prin poezia „Luceafărul”. În prima parte a poeziei ne este prezentată iubirea care atinge apogeul fericirii, convingându-l pe Hyperion să renunțe la nemurirea sa și să devină un muritor că ori și care. Dar în a doua parte ne este prezentat cât de repede se poate schimba starea omului din una de fericire în una de agonie și declin.

Ceea ce oamenii ar trebui să înțeleagă și să cunoască despre sentimentul de iubire este că acesta nu poate fi nimic altceva decât o stare a corpului uman care trebuie controlată și bine înțeleasă de către toți. Deoarece acesta te poate înșela cu o fericire care te ruinează fără să îți dai seama sau te poate orienta care o lume de vis în care viața își oferă atât de multă fericire în cat tot ce este dificil pentru alte persoane pentru tine va deveni un lucru simplu peste care vei trece ușor.

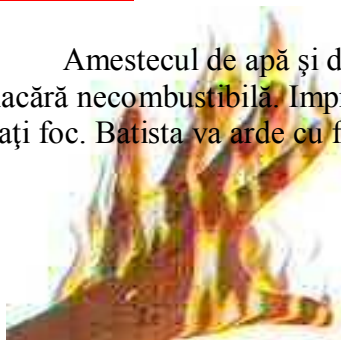

Elevul Adrian Marcean, clasa a-XII-a E

Experimente distractive efectuate în cadrul cercului de chimie „Prietenii chimiei”

FOC RECE

Amestecul de apă și de alcool 95% în proporție de 1:1 este un lichid inflamabil, dar arde cu o flacără necombustibilă. Impregnați o batistă cu acest amestec, o stoarceți și ținând-o cu o pensetă îi dați foc. Batista va arde cu flacără vie, dar va rămâne intactă.

INELE COLORATE

Dizolvați în 100 ml de apă, gelatină, după care soluția în 3 eprubete.

În fiecare eprubetă dizolvați (prin amestecare cu o câte una din următoarele substanțe: fenolftaleină, apoi de potasiu și pulbere de zinc.

Observați inelele care se formează.

turnați

vergea)

bicromat

FOCURI BENGALE

Descrierea experimentului.

Orice foc bengal conține trei categorii de substanțe: un combustibil (cărbune sau sulf); un oxidant (clorat de potasiu, azotat de potasiu, etc.); o substanța care colorează flacăra (specifică pentru fiecare culoare).

pentru culoarea verde:

30 g clorat de potasiu

8 g sulf

12 g carbonat de bariu

Laborant, Luminița Racleș

TESTAMENT

Păcat că numai bunurile materiale pot fi transmise prin testament. Nu am putut acumula în această viață atât de multe bunuri palpabile, care să rămână după mine și să poată mulțumi pe toți cei dragi cărora aș vrea să le măresc patrimoniul și de la care să aștept o aducere aminte peste ani, eventual o lumânare aprinsă din când în când.

Doamne, am în schimb foarte multe daruri de suflet: sentimente, gânduri, cunoștințe, iubire și dorințe. Dorința de a trăi, de a visa, de a zâmbi tuturor, de a găsi o vorbă bună pe care să o dăruiesc celui aflat în impas, de a mă dăruii misiunii mele pe pământ, de a încerca să mă fac înțeleasă, de a fi un exemplu demn de urmat pentru ceilalți fără pretenția de a fi perfectă, veșnic curioasă și nemulțumită de realizările mele, gata să descopăr și să mă redescopăr. Am urât semenii plafonați și mulțumiți de ei.

Am hotărât, în deplinătatea facultăților mintale, să vă las ca moștenire sufletul meu, care este atât de mare încât să ajungă tuturor, indiferent de vârstă, sex, grad didactic. Acesta să fie împărțit în loturi egale.

Menționez că nu pretind nimic. Voi fi mulțumită dacă primiți cu drag în sufletele voastre, așa voi dăinui. Mă bucur că v-am cunoscut și sunt extrem de supărată că nu am venit pe lume mai târziu pentru a rămâne mai mult timp contemporană cu voi. Niciodată nu voi uita perioada petrecută împreună. A fost o lecție de viață și o reală încântare. Aveți încredere în voi și în misiunea voastră nobilă.

„Să trăiți bine și mult! Să îmbătrâniți frumos și demn!”

Acestea sunt ultimele dorințe, pentru care nu regret și semnez.

Prof. Maria Stoian

Mișcarea prin dans

În ce constă viața unui om? Cum își poate înfrumuseța omul felul în care trăiește? Pe lângă rutina zilnică și activitățile de zi cu zi, o persoană ar trebui să se gândească la o activitate extracurriculară care să-l poarte departe și să-i liniștească gândurile. Dansul, spre exemplu, este una dintre cele mai bune activități de acest gen.

Când pronunți cuvântul “dans”, deja te gândești la vre-un spectacol, o petrecere, un carnaval, o distracție...dar dansul nu înseamnă numai aceste lucruri...ci semnifică un mod prin care corpul tău interacționează cu cei din jur, ba chiar și cu tine însuși. O modalitate prin care îți poți exprima sentimentele : de furie, de iubire, de tristețe, de fericire, de dorință, de poftă de viața, etc. și de a te face înțeles prin acele mișcări... o modalitate prin care comunică cu partenerul. Dansul este o comunicare nonverbală, spontană, imprevizibilă, ceea ce implica participarea atât a conștientului cât și a subconștientului, sub un cadru muzical...când ritmul acesteia te duce într-o lume, din care nu poți ieși nici după terminarea dansului. Felul prin care îți dai de treabă corpului pentru a fi sănătos, semnifică un bun medicament al vieții.

Prin dans, încercând să devii mai expresiv, descoperi din nou, ca un copil, posibilitățile uitate ale corpului tău și conștientizezi acele tensiuni de mult uitate. Dansul îți trezește acea stare de joc, de liber acces pe tărâmul imaginației, unde totul este posibil prin mișcare, unde problemele îți apar altfel, unde barierele și obstacolele se pierd în varietatea posibilităților (un prim pas spre rezolvarea conflictului intern), și acea stare de deschidere spre ceilalți (primul pas spre rezolvarea conflictului cu celălalt).

Câte ceva despre dansul sportiv acum... Dansul sportiv este un sport de echipă care constă în parteneriatul dintre un băiat și o fată într-un cuplu de dansatori ce interpretează pe muzică, diferite ritmuri utilizând tehnici specifice. De-a lungul timpului s-au cristalizat două secțiuni în funcție de caracterul și proveniența dansurilor: secțiunea standard sau europeană (vals lent, tango, vals vienez, slow fox și quick step) și secțiunea dansurilor latino-americane (samba, cha-cha-cha, rumba, paso doble, jive).

Această activitate are însă și un puternic impact psihic asupra celor care o practică. Parteneriatul în dans dezvoltă relațiile inter-umane și o stare generală de bine. Dansatorii au încredere în ei înșiși iar copiii, pe lângă o dezvoltare fizică armonioasă și o personalitate frumoasă, au și un colectiv în care învață eticheta specifică dansului de societate – așa cum era numit el acum o vreme.

În concluzie, dansul are o frumusețe aparte și un caracter asemenea, iar comunicarea nu mai are nevoie de cuvinte în acest caz. Dansul trupurilor noastre înseamnă mișcare, mișcarea înseamnă energie, energia înseamnă sănătate și sănătatea înseamnă viață. Dansul ne creează emoții, ne permite descătușarea unor simțiri, el înseamnă curaj, iubire de spațiu, dorul de zbor. El dăruiește trupului grație, frumusețe, sănătate.

Eleva Angela Biro, clasa a-XI-a D

Programul de învățare pe tot parcursul vieții - Comenius
Prof. Carmen Sângeap

În perioada 21.07.2011-27.07.2011 beneficiez de o bursă individuală Comenius 2.2.c, intitulată „Matheu - Identification, motivation and support of mathematical talents în European schools” - MATHEU - identificarea, motivarea și sprijinirea talentelor matematice în școlile europene

În multe școli din Europa programa analitică la matematică este orientată doar spre categoria elevilor de mijloc și pentru cei cu deficiențe, fără a se avea în vedere identificarea și sprijinirea elevilor potențial talentați la matematică;

Scopul proiectului cu care mă voi prezenta este de a elabora metode și instrumente educaționale care să ajute profesorii să identifice și să motiveze elevii talentați la matematică precum și să sprijine dezvoltarea acestora în cadrul Comunității Europene, fără nici o discriminare;

Proiectul intenționează să unească forțele și să stabilească o rețea a Societăților de Matematică și a universităților europene cu scopul de a sprijini obiectivele proiectului precum și de a folosi noile tehnologii informaționale pentru sprijinirea, diseminarea și întărirea structurii de cooperare astfel dezvoltate.

Principalele așteptări:

- analiza flexibilității programelor analitice existente în școlile europene, cu prioritate pentru cele din țările partenere, accentuând pe aspectele legate de pregătirea elevilor talentați;
- analiza metodelor și instrumentelor folosite în țările europene pentru identificarea, motivarea și sprijinirea elevilor talentați la matematică;
- elaborarea unor metode și instrumente pentru identificarea elevilor potențial talentați atât din gimnaziu cât și de la liceu, precum și pentru pregătirea profesorilor așa încât ei să știe să-i determine pe elevi să-și exprime talentul lor matematic (prin talent înțelegem abilitatea de a face față unor situații problematice, dar și aspectele ce țin de gândirea teoretică);
- elaborarea unor metode pedagogice speciale și a unor materiale matematice necesare pentru dezvoltarea și promovarea elevilor talentați din țările europene;
- dezvoltarea de metode și soluții, precum și a unui program privind schimbarea atitudinii guvernelor, universităților și fundațiilor în legătură cu acordarea de burse și sprijin financiar adecvat pentru a păstra “mințile” matematice în Europa;

Rezultate propuse

- un Manual European Propriu cu metode și instrumente de identificare, motivare și sprijinire a elevilor talentați la matematică;
- un curs de pregătire pentru profesorii din învățământul gimnazial și liceal care să-i instruiască în vederea identificării și formării tinerilor talentați la matematică.

Riduri pe suflet

Oare de ce sufletele noastre, ale tuturor, s-au urâțit atât de rău? S-au scumpit oare tratamentele, este pe cale de dispariție fondul de ten pentru suflet, s-au terminat toate?

De ce oare nu putem să ne oprim înainte de a răni pe cineva? De ce nu există o cușcă în care să o închidem pe Ura, cățeaua asta disperată după victime? E oare greu să alungăm Cearta, acea babă bătrână și urâtă care bate în fiecare zi la ușa sufletului fiecăruia dintre noi pentru a o primi în gazdă, și care, cu vorbe alese, ne ispitește și o primim pentru noi?

Cum e posibil ca noi să credem această urâtă, jupuită și buboasă și să o păstrăm în camera sufletului?!

De ce uneori suntem atât de slabi și naivi și primim toate lucrurile urâte în suflet, alungându-le și uitându-le pe toate celelalte bune?

Și ce grei ne simțim apoi după ce eliberăm elixirul dat de Ceartă, când vorbim cu ceilalți, toate acele cuvinte grele eliberate între noi. Și tot continuăm așa, crezând că va fi mai bine, ne simțim atât de atașați de Ură, parcă ne râde sufletul când facem rău... Dar duc oare toate astea la ceva mai bun, se simte sufletul mai bine? De unde... Cuvinte urâte, cearta, ura și toate celelalte nu fac altceva decât să ne rideze, zgârie adânc, îmbătrânească și urâtească sufletul. Și atunci, ce să mai faci cu cremele hidratante și fondul de ten? Mai acoperă ele oare imperfecțiunile sufletului? Tardiv, sunt deja prea proeminente. La ce bun să-ți acoperi fața cu o mască veselă când oricum minciuna are mereu picioare scurte?

Ce-ar fi dacă cu toții am alunga răutățile atunci când ele ar vrea să poposească la noi și am păstra sufletul curat?

Ce-ar fi dacă între noi ne-am respecta și iubi mai mult?

Cu o vorbă bună putem schimba radical parfumul sufletului, cu un sfat la nevoie și o îmbrățișare întinerim sufletul cu o grămadă de ani. Ce ne costă oare să iubim mai mult?

Ce ne costă oare să o rostim, acea vorbă bună?

Eleva Raluca Robu, Clasa a-X-a E

Stagiu de formare continuă - Franța 2011

În urma obținerii unei finanțări Comenius, am beneficiat de o bursă individuală de formare în Franța, la Besançon, Universitatea Franche-Comté. Stagiul de formare și perfecționare pentru profesorii și formatorii de limba franceză s-a desfășurat în perioada 05-16 iulie 2011.

Obiectivele acestui curs au vizat atât didactica și metodică limbii franceze, cât și aspecte de natură lingvistică, socio-culturală și utilizarea mijloacelor media în cadrul orei de limba franceză.

Organizatorii ne-au oferit posibilitatea de a alege modulele la care vom participa; în funcție de propriile nevoi de cunoaștere și de sfera de interes, am hotărât tematica cursurilor pe cele trei tranșe orare (8.30-10.00, 10.30-12.00, 13.30-15.00). Începând cu ora 15.30, se deschidea alt spațiu de formare: forumuri, conferințe, excursii organizate, ateliere de schimburi pedagogice.

Stagiul s-a desfășurat pe durata a 8 zile de curs: în prima parte a zilei au avut loc cursurile propriu-zise, partea a doua a fost consacrată forumurilor, iar seara am participat la spectacole de teatru, muzica, dans, expoziții.

Prin multitudinea și diversitatea modulelor și forumurilor parcurse, acest curs mi-a oferit o perspectivă amplă asupra metodicii și predării limbii franceze, dar și asupra aspectelor ce țin de interculturalitate și interdisciplinaritate. Aplicând la ore metodele active-participative dobândite pe parcursul acestui stagiul, performanța mea didactică s-a îmbunătățit, elevii mei sunt mai receptivi și mai atrași de studiul limbii franceze, înregistrând progrese nu numai la nivel lingvistic, dar și la nivel de cunoștințe de cultură și civilizație.

Consider că participarea la acest stagiul de perfecționare a reprezentat o experiență extraordinară din toate punctele de vedere: interrelațional (am întâlnit oameni din toate colțurile lumii, am petrecut timp împreună și în afara orelor de curs, am purtat discuții pe teme diverse, am schimbat opinii și am legat prietenii; păstrez legătura prin intermediul e-mail-ului cu o serie de participanți); cultural (nu doar cunoștințele dobândite au fost impresionante, dar și faptul că m-am aflat în situații concrete de comunicare, intrând în contact cu vorbitori nativi și am descoperit elemente socio-culturale autentice); spiritual (am trăit sentimentul apartenențe reale la marea familie francofonă).

Fiecare dintre noi, în calitate de participanți la actul educațional, trebuie să fim preocupați de îmbunătățirea demersului didactic, iar acest gen de mobilități vin în întâmpinarea nevoilor noastre de formare, fiind, de asemenea, o modalitate de deschidere spre noi perspective.

Prof. Răzvana Cotfase

Importanța proprietății pentru cel care are inițiativa în afaceri

În vremurile actuale când materiile prime sunt din ce în ce mai puține (minereuri, petrol, gaze), când populația lumii este în creștere, când necesitățile sunt din ce în ce mai mari și mai diverse, pentru ca viața să se desfășoare în cât mai multă armonie, una dintre metode ca să se poată realiza acest lucru este utilizarea rațională a resurselor, adică să consumăm cât avem nevoie, cu costuri cât mai mici, astfel încât eforturile noastre cât și a generațiilor viitoare să fie raționale, fără salturi și dezechilibre periculoase care ar crea instabilitate și în timp, scăderea dramatică a nivelului de trai.

La baza societății în care trăim - capitalism în dezvoltare, stă proprietatea. Proprietatea este un raport social, stabil între unitățile economice cu privire la bunurile economice create sau existente în societate.

Această sintagmă exprimă capacitatea fiecărui individ de a-și iniția o afacere pe care să o conducă după bunul lui plac în conformitate cu legile statului astfel încât să obțină profit.

Dezvoltarea activităților economice are la bază capitalul. Relațiile economice ale oamenilor de afaceri au ca drept scop principal obținerea de profit. Profitul, de fapt, duce la posibilitatea

individului de a putea dezvolta afacerile, care în final îi va da posibilitatea de a achiziționa bunuri materiale. Proprietatea îți facilitează dezvoltarea afacerilor prin: obținerea mai ușor a creditelor, garanție în parteneriatul de afaceri, capacitatea de a face față concurenței, posibilitatea dezvoltării și asocierii pe termen lung etc.

Deci, un individ care are în spate o proprietate cât mai importantă, poate aborda activități economice cât mai mari, astfel ca profitul în timp să crească ducând la dezvoltarea lui, ca individ cât și a societății.

eleva Laura-Petrina Nica, clasa a XI-a G

IMPORTANȚA ASIGURĂRILOR

„...Garantare, punere în siguranță, încredințare, promisiune fermă, măsura de prevedere luată de cei interesați pentru ocrotirea persoanelor fizice în cazul diminuării sau al pierderii capacității de muncă datorită unor boli, accidente sau atingerii unei anumite limite de vârstă, precum și pentru apărarea unor drepturi supuse, eventuale pierderi...” (Gheorghe D. Bistriceanu „Lexicon de Finanțe, Bănci-Asigurări” vol 1, Ed. Economică, București-2001)

Oricine are nevoie de protecție, indiferent dacă ne gândim la persoane fizice sau persoane juridice.

În timpul unei vieți, se adună o serie de bunuri, de valori agonisite cu multă trudă, care pot dispărea într-o clipă în urma unor incendii, cutremure, inundații. Mass-media prezintă foarte des catastrofele naturale care lovesc diverse regiuni, și, din păcate, nici România nu face excepție (cu toții ne amintim de inundațiile devastatoare care au afectat țara în 2005). Dar natura nu este singura care ne afectează și ne provoacă pagube. Accidente se întâmplă la tot pasul, iar jaful, furturile, tâlhăriile, toate țin de natura umană. Pierderea financiară rezultată nu poate fi compensată pe altă cale decât prin asigurare.

În același timp, integritatea fizică, sănătatea, capacitatea de muncă pot fi și ele afectate, ducând foarte ușor la imposibilitatea desfășurării unei activități, și astfel, la lipsă de bani. Împrumuturile pentru anumite nevoi, asigurarea unui venit suplimentar pentru pensionare se pot realiza cu ușurință tot prin asigurare. În ceea ce privește asigurarea de viață, ea provine, dintr-o nevoie absolută a fiecăruia, oferind protecția financiară a familiei sau a celor apropiați (în cazul decesului persoanei asigurate) în paralel cu alte avantaje pe care asiguratorii le pot oferi-economisire, pensie, investiții și altele.

Ca persoane juridice, nevoile de asigurare sunt asemănătoare cu cele ale persoanelor fizice, dar presupun o dimensiune, în mod firesc, mai mare. Alături de asigurările de bunuri, pierdere a profitului, credite, ele se manifestă și ca urmare a răspunderii pe care persoana juridică o are față de angajații săi (pensie, sănătate, accidente). Asigurările au o importanță vitală pentru întreprinderile mari și mici. Multe dintre cele mai importante și mai reprezentative ramuri industriale la nivel mondial, de la aviație și transporturi la mari proiecte imobiliare, nu ar putea funcționa fără asigurări iar, atunci când piețele de asigurări nu au capacitatea de a asigura riscurile, se poate produce o reacție în lanț în întreaga economie.

Acestea sunt motivele pentru care au apărut produsele de asigurare. Acestea sunt oferite de companii specializate care preiau diferite riscuri în schimbul unei sume de bani. Astfel, plata unei sume îl pune pe asigurat la adăpost de problemele cauzate de accidente.

Un argument al utilității asigurărilor este oferit de prezența acestora la o scară foarte mare în Occident, unde există o adevărată cultură. Marea majoritate a oamenilor au, în țările vestice, tot felul de asigurări.

De ce se întâmplă acest lucru? Pentru că în Occident simțul proprietății este foarte dezvoltat, și toți vor să își pună proprietățile la adăpost de diferite riscuri, dar și pentru că occidentalii sunt foarte interesați de viitorul lor și al celor din jurul lor. De aceea asigurările sunt un instrument foarte bun pentru crearea unui viitor lipsit de griji.

„ASIGURĂRILE AU O IMPORTANTĂ MAJORĂ ÎN VIAȚA TUTUROR, REPREZINTĂ CEA MAI BUNĂ CALE DE A TE PROTEJA PE TINE ȘI PE CEI DIN JURUL TĂU”

Eleva Andreea – Diana Mihăilă Clasa a-XI-a G

Comunicarea umană – încotro?

Din cele mai vechi timpuri, comunicarea între oameni s-a bazat pe dorința acestora de a-și exprima ideile, gândurile, opiniile, dorințele, preferințele sau pe nevoia de a-și organiza viața în cadrul societății. Un om ce preferă să locuiască izolat de lume nu are nevoie de comunicare pentru că nu există un receptor care să recepționeze mesajul acestuia. Însă omul, fiind considerat o ființă socială, conviețuiește cu ceilalți oameni, altfel spus, comunică.

În procesul comunicării verbale și scrise, putem considera ca element esențial cuvântul. Scopul cuvântului este acela de a oferi un mijloc de exprimare a concepției despre lume și a obiceiurilor mentale dar, în același timp, face imposibil orice alt mod de gândire. Altfel spus, oamenii trebuie să își limiteze exprimarea în procesul comunicării doar la cuvintele existente în vocabularul limbii lor. Copiii sunt învățați încă de mici un anumit vocabular pentru a-și exprima ideile, dar trebuie să admitem că ei pot avea anumite trăiri pe care nu și le pot exprima datorită faptului că nu găsesc sau nu cunosc cuvântul potrivit. Oamenii maturi, despre care considerăm că stăpânesc deja limbajul verbal, pot avea și ei, la rândul lor, anumite stări pe care încearcă să le denumească doar conform cuvintelor ce se găsesc în vocabularul limbii lor. Dar cum rămâne totuși cu stările ce nu se pot încadra într-un cuvânt anume pentru a putea fi exprimate prin procesul de comunicare? Uneori sunt împrumutate cuvinte din altă limbă, cu riscul de a nu reuși nici astfel să se exprime anumite stări sufletești, iar alteori se folosește un cuvânt deja existent în vocabular, dar care nu reușește să definească întru totul starea pe care un emițător ar fi dorit să o comunice. La fel cum, la un moment dat, au apărut anumite neologisme ce exprimă anumite stări sufletești noi, la fel pot dispărea anumite stări sufletești existente doar datorită faptului că nu există cuvinte pentru a le exprima. Oare are curaj vreo persoană ce simte o anumită trăire să propună și un nume pentru acea trăire, în contextul în care nu găsește un cuvânt în vocabularul limbii sale? Din păcate, nu sunt prea mulți care ar face asta dar, pe măsură ce psihologii vor identifica anumite similitudini între trăirile pacienților lor, pot propune cuvinte noi care să poată defini aceste trăiri. În acest mod s-ar putea crea un vocabular mai bogat, făcând mai facil procesul de comunicare între persoane ce simt anumite trăiri neidentificate până atunci și celelalte persoane cu care are loc procesul de comunicare în cadrul relațiilor sociale, sentimentale, profesionale, etc.

Dar, în ciuda necesității apariției unor noi cuvinte ce ar putea exprima anumite trăiri noi, are loc un fenomen de apariție a unor cuvinte ce simplifică mult sensul inițial al acestora, pierzându-se din semnificație. Evoluția mijloacelor de comunicare din ultimii ani a făcut ca oamenii să comunice din ce în ce mai puțin în mediul real, dar din ce în ce mai mult în mediul virtual sau la telefon. După cum bine se știe, în comunicarea virtuală, oamenii, în special tinerii, încep să folosească din ce în ce mai multe prescurtări ale cuvintelor sau cuvinte scrise în alt mod, din dorința de a scrie mai repede

un mesaj către un receptor sau din dorința de a părea în rând cu tendința generală. Dar ce timp se economisește prin aceste prescurtări sau cuvinte denaturate dacă receptorul mesajului se vede nevoit, în unele cazuri, să solicite rescrierea mesajului pentru a putea fi înțeles de acesta, prelungindu-se astfel conversația? Să admitem totuși că această practică inefficientă de a prescurta cuvintele sau de a folosi cuvinte denaturate devine din ce în ce mai larg folosită și, la un moment dat, vor fi din ce în ce mai puțini oameni care nu își vor da seama că “bn” e prescurtarea de la “bine”, “cf?” e prescurtarea de la “ce faci?”, “jtiu” este forma denaturată a cuvântului “știu”, iar exemplele pot continua. Dar, dacă se va ajunge ca aceste forme să fie general acceptate din dorința de a emite un mesaj și de a primi mai repede un răspuns sau din dorința de a părea grozav, nu se va pierde și din intensitatea sentimentelor transmise? Într-o comunicare în care fiecare se întrece în folosirea cuvintelor prescurtate, oare se va putea resimți frumusețea limbii, se vor putea deduce anumite subtilități ale limbajului, se vor putea exprima profund anumite sentimente? Oare cei ce folosesc astfel de cuvinte în procesul de comunicare virtuală își dau seama de diferența între o frază de genul “Draga mea, doresc să îți mărturisesc sincer că te plac și aș dori să ne cunoaștem mai bine!” și alta de genul “Fta mea, eu t plac ji vreau s ne cunoajtem mai bn!”? Sunt sigur că cei ce folosesc astfel de prescurtări și denaturări ale cuvintelor nu își dau seama dar, din păcate, aceasta este tendința în comunicarea virtuală. Riscul cel mai mare ar fi să se ajungă la un limbaj virtual sec, lipsit de semnificații profunde, de melodicitate, conținând cuvinte care nu vor avea un efect deosebit în mintea celui ce le va citi, chiar dacă își va face o idee generală despre mesajul transmis.

Cel mai mare risc legat de vocabular ar fi acela al dispariției anumitor cuvinte, astfel eliminându-se anumite stări ce ar fi putut fi exprimate de acestea. Dacă oamenii, preocupați de diverse activități cotidiene solicitante, vor începe a folosi din ce în ce mai puțin cuvinte ca pasiune, empatie, integritate, deoarece nu le aud în jur, există riscul să uite și sentimentele evocate de acestea. Dispărând aceste sentimente, oamenii vor încerca să ocupe golul rămas cu alte trăiri specifice lumii moderne, și anume acelea ale unei ignoranțe totale, ale unei plictiseli de viață ce îi poate transforma, într-un final, doar în niște consumatori de divertisment obscen, dezinteresați de cultură, artă sau cultul pentru frumos. Trist, dar adevărat...

prof. Gabriel Gabor

Împlinire

Aud printre vise și gânduri și vânt,
Ți-aud doar chemarea, ce este un cânt.
M-alinți cu silabe și vorbe de dor,
Mi-oprești răsuflarea cu-al tău amor.

Mă ții strâns în brațe, la inima ta
Și palmele tale ating fața mea.
Cu ochii îmi râzi, cu gura șoptești,
Întreaga iubire ce ai să dăruiești.

Nu știi de-i aievea , sau ești lângă mine,
Dar mâna ta dragă, pe a mea o ține.
Sufletul meu se-nalță cu-al tău,
În dansul iubirii, același mereu.

Ființa-mi întregă de vis radiază
Și-n fiecă fibră viață-mi pulsează.
Căci tu îmi ești viața, sensul de-a fi,
Dorința ce-o am, cu tine-a trăi.

Elevul Bogdan Ercuță, clasa a-IX-a B

Noi, oamenii...

Anumite lucruri în viață te fac să realizezi că toți din jurul tău te părăsesc când ți-e greu, atunci când ai nevoie de sprijin, înțelegere, afecțiune, companie. Toți te uită, se fac nevăzuți...te trezești singur printre străini, printre lupi flămânzi și hiene viclene. În viață ești nevoit să mergi singur prin împărăție în căutarea unei șanse spre apogeu, spre ocuparea unui scaun împărațesc, spre detronarea altora. Oamenii sunt ca leii, suntem vulnerabili, expuși la toate încercările vieții, încercări din care nu mulți ies învingători. La fel ca leul, omul se luptă pentru un loc în societate, pentru ziua în care va fi rege în împărăția sa. Mulți cad, unii se ridică, alții preferă să stea la pământ fie voluntar, fie obligați de împrejurări sau de duritatea și groaza zilelor de ieri și a celor de mâine.

O zi, o oră, un minut, o secundă...e suficient pentru ca eu, pentru ca oamenii în general să trăiască ceva semnificativ pentru pasul următor în drumul vieții. E suficient într-o clipă să realizezi că tot răul e spre bine, chiar dacă credințele tale anterioare experienței avute se schimbă, tot orizontul cunoașterii ființei umane (despre care pot să spun că noi, ființe raționale, ne credem atotștiutori și mari cunoscători al profilului uman) este acoperit de o ceață densă. Omul se uită în spate, vede trecutul, observă că tot în ce el a crezut e doar o ruină. În plus, privește în stânga și în dreapta, vede prezentul, total diferit așteptărilor sale. Este îndemnat să privească în față, îi este frică, deoarece vede viitorul într-o formă necunoscută, terifiantă, se simte ca și cum s-ar fi născut din nou, doar că acum e singur, fără nicio călăuză spre "lumina de la capătul tunelului".

Sunt momente în care omul râde, se bucură de ceva care nu-i trezește niciun sentiment de fericire, doar pentru simplul fapt de a scăpa de frământările cotidiene, de a uita de grija zilei de mâine. Inconștientul e mereu acolo trezindu-ne la realitate, amintindu-ne că punctul critic se apropie, iar armele trebuie să fie pe măsură. În fiecare zi suntem supuși unor teste, suntem împinși în a comite greșeli minore, dar cu o semnificație majoră în evoluarea gândirii, în maturizarea spiritului și găsirea drumului drept în viață. Sunt anumite greșeli în viață care lasă răni mai puțin sau mai mult adânci, dar Creatorul ne-a lăsat timpul pentru a vindeca aceste răni și se vor vindeca...dar vor rămâne cicatrici care vor fi tot timpul vieții prezente, fie în inima noastră, fie pe corpul nostru. Acestea sunt menite să ne amintească în fiecare zi cine suntem, unde am greșit și cel mai important, să nu repetăm acea greșală pentru care am suferit atât noi, cât și cei din jurul nostru. Ființele umane, considerate cea mai inteligentă specie a planetei, nu realizează că fiecare vorbă sau faptă, fie ea cât se poate de mărunță, poate să rănească aproapele nostru în cel mai rău mod posibil.

Omul, în drumul său spre atingerea nemuririi sufletului, e menit să aibă parte de experiențe plăcute și neplăcute, toate având scopul final de a ne învăța ce înseamnă de fapt viața. Acestea ne arată cât de mult trebuie să prețuim faptul că trăim, să prețuim locul nașterii noastre (ca specie), să ne bucurăm de frumusețea Soarelui care ne încălzește sufletul și corpul...și repet: să ne înveselim, chiar dacă greu mereu bate la ușă, cu gândul că avem puterea de a spune în fiecare zi: Trăiesc!

Oamenii sunt niște piese într-un joc numit „viața”! Suntem manipulați de putere, de lucruri inventate pentru a ne diferenția unii de alții pe Pământ, pentru că în fața Judecătorului suntem toți egali. Nimeni nu mai are puterea de a abuza de categoria socială din care face parte, această categorie care îi pune pe unii în vârful piramidei, glorificându-i pentru reușitele lor de-a lungul vieții, reușite dobândite prin mijloace oneste, iar pe alții îi aruncă în mizeria lăsată în urmă de unele persoane.

Putem fi regi, împărați, președinți, preoți, doctori, comercianți sau simplii muncitori, toți avem același început și același sfârșit, aceleași drumuri către Împărăție, către nemurire. Într-un viitor apropiat toți vom fi egali, nu vor exista diferențe rasiale, nu va exista o scară socială sau cel puțin ne putem duce la somn cu speranța și cu încrederea că va exista un viitor mai bun

Elev Bogdan-Gabriel Carp, Clasa a XI-a J

Instrumentul crosscurricular “Ghidul tânărului antreprenor” – tehnică inovativă în predarea – învățarea la nivelul învățământului tehnico-profesional

Autori: prof. Cristina Stoica (coordonator proiect), Mihaela Mate, Mihaela Ciuchi, Marius Nechita, membri în echipa de proiect

Formarea competențelor-cheie necesare absolvenților din învățământul tehnico-profesional în secolul XXI, respectiv în societatea bazată pe cunoaștere, impune adaptarea demersului didactic folosind atât facilitățile tehnologiei informației, cât și adaptarea trans și crosscurriculară a conținuturilor.

Din această perspectivă, considerăm că elevii din clasele X E, XI C și o parte dintre elevii claselor XII E, D, F, C, J și K au participat la un „experiment” deosebit de interesant, realizat la noi în școală, în premieră, în perioada ianuarie 2010 – iunie 2011.

„Experimentul”, respectiv activitatea crosscurriculară s-a derulat în cadrul proiectului de parteneriat Leonardo “The Cross-curricular Tool – an Innovative Technique in VET Teaching and Learning” la care Colegiul Economic „Ion Ghica” este coordonator și lucrează împreună cu alte trei școli de profil din Bulgaria, Republica Cehă și Turcia, având ca obiectiv general dezvoltarea unui instrument european de învățare și predare pentru dezvoltarea competențelor antreprenoriale ale viitorilor oameni de afaceri cu ajutorul unui ghid creat de către profesori și elevi. Acesta a implicat aplicarea la clasă, în manieră integrată, profesor de specialitate și profesor de limba engleză a celor 12 capitole pe care le are ghidul. Fiecare capitol instrumentat la clasă a impus din partea profesorilor și elevilor un scenariu didactic modern, ancorat în realitățile lumii afacerilor din cele 4 țări participante și integrat în contextul general european de promovare a unei educații de calitate și axată pe formarea de competențe cheie. Capitole precum „Procesul de negociere”, „Corespondența de afaceri”, „Marketingul afacerii”, „Responsabilitatea socială a companiei” au constituit puncte de atracție pentru elevi, care au fost puși în ipostaza de a lucra în același timp în română și engleză, au creat materiale proprii pentru dezvoltarea afacerii lor virtuale, au folosit elemente de TIC pentru a prezenta produsele muncii lor. Același lucru l-au făcut și colegii lor din celelalte trei țări partenere, urmând ca rezultatele chestionarelor de impact aplicate la clasă la finalul fiecărei

activități să fie analizate și comparate în scopul diseminării și promovării bunelor practici. În mod special prin aplicarea la clasă a ghidului s-a urmărit în ce măsură abordarea cross-curriculară și paralelă a competențelor, abilităților, aptitudinilor însoțite de exemple concrete pentru diferite meserii/profesii oferă oportunitatea de a alege profesia dorită, cum noutatea exemplilor și abordarea lor multilingvistică a contribuit la formarea unor absolvenți capabili să se integreze rapid pe piața europeană a muncii, cum reușesc elevii să transfere cunoștințele și competențele de la un modul la altul, de la o disciplină la alta și în final în diferite contexte situaționale și profesionale.

Ca o primă concluzie putem spune că elevii au fost atrași de o astfel de abordare, de perspectiva multiplă a procesului de predare-învățare, au fost motivați și stimulați să comunice atât în engleză cât și în română pe teme economice.

La nivel instituțional considerăm că acest proiect și produsul final menționat va aduce un element de plus valoare calității educației din Colegiul Economic „Ion Ghica”, va constitui un punct de plecare pentru viitoare parteneriate și proiecte europene și, nu în ultimul rând, o alternativă modernă pentru îndeplinirea viziunii și misiunii școlii.

VINE SFÂRȘITUL LUMII ÎN 2012?

Cine nu este cel puțin înfiorat auzind vești despre cutremure, vulcani, inundații, radiații și alte cataclisme cosmice? De câte ori nu facem spontan o asociere între acestea și sfârșitul lumii? Cunoscători ai acestor curiozități, unii încep să speculeze „date” și „detalii” despre apusul istoriei, fără nici un suport obiectiv. Ne este cunoscut faptul că pe parcursul istoriei s-a „stabilit” de mai multe ori data sfârșitului lumii. Diletanți veniți din diferite domenii, au făcut calcule și preziceri exacerbate prin care au panicat conștiințele naive. Mai nou, chiar și regizorii au devenit „vizionari” în acest domeniu enigmatic. Trecerea timpului dovedește falsitatea acestor preziceri. Iar cuvântul Bibliei rămâne neclintit: „Despre ziua și ceasul acela nimeni nu știe..., ci numai Tatăl” (Mat 24, 36).

Alții susțin că legile implacabile ale determinismului nu admit reșezarea existenței universale pe alte coordonate. Potrivit acestei perspective istoria se desfășoară în spirală fără a putea interveni ceva nou în ea. Despre „l'éternel retour”¹ (eterna reîntoarcere) vorbesc panteiștii și chiar mulți dintre cei care sunt declarați creștini. Întrebarea acestora s-a făcut auzită încă din zorii creștinismului: „Unde este făgăduința venirii Lui? Că de când au adormit părinții, toate așa rămân ca de la începutul făpturii” (II Petru 3, 4).

Lumea a fost făcută de Dumnezeu „foarte bună”, iar noi vedem că în existență a intrat suferința și moartea care pun sub semnul întrebării sensul existenței. Dumnezeu nu vrea să lase veșnic lumea în forma ei căzută și relativă², El vrea să o desăvârșească. Venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu în Persoana lui Iisus Hristos, nu este o istorie siropoasă care sensibilizează pe cei mai slăbuți; ea poartă în sine germenul restaurării universale. Entelehia³ universală înscrisă în toată făptura, pe care o intuiește filozofia și arta, confirmă revelația biblică. Toată făptura suspină și așteaptă cu nerăbdare eliberarea ei din „robia stricăciunii” (Rom 8, 21).

1) Creștinismul vorbește de o desfășurare liniară a istoriei. „L'éternel retour” nu face altceva decât să aplice la dimensiuni universale legenda cu bolovanul lui Sisif;

2) Albert Einstein a formulat în 1905 teoria relativității restrânse, iar în 1916 teoria relativității generalizate. Chiar dacă nu ar fi fost formulate științific acestea, noi putem observa empiric condiția degradată a existenței;

3) Entelehia (termen folosit de Aristotel) determină finalitatea procesului de dezvoltare a materiei. Entelehia din filozofie corespunde cu ceea ce afirmă teologia: împlinirea tuturor lucrurilor în Iisus Hristos, năzuința existențelor spre Logos-ul lor: „O, de-ai veni cât mai curând / Te cheamă-ntr-o fire, / Te cheamă-altarul sângărând / Și timpul tot mai greu urcând / Și-n taină tot mai nalt arzând / Nestinsa Ta iubire” (Traian Dorz, De mult, Iisuse, Tu- ai trecut);

Potrivit referatului biblic, sfârșitul lumii cuprinde următoarele etape care vor fi foarte apropiate între ele: sfârșitul formei actuale a lumii prin reînnoirea ei⁴, a doua venire a lui Hristos, învierea generală a morților, judecata universală și viața de veci întru fericire sau nefericire. Cei în care conștiința apartenenței la neamul lui Dumnezeu nu s-a atrofiat, mărturisesc într-un glas: „Aștept învierea morților și viața veacului ce va să vină”. Iar despre Iisus Hristos spunem: „iarăși va să vină să judece viii și morții a Căruia împărăție nu va avea sfârșit”(simbolul de credință).

Credincioșii și toată creația se află în procesiune spre sensul pe care Dumnezeu l-a dat existenței. Bucuria lui Dumnezeu crește când cineva iese din rutina relativității, din confuzie, din necredință, și privește cu luciditate și încredere spre telos-ul care se află dincolo de hotarele acestei vieți. Creștinii adevărați deși sunt supuși legilor relativității, biruiesc oarecum aceste legi fiindcă își desfășoară viața după voia lui Dumnezeu, după planul măreț al Lui. Ei nu sunt încântați de platitudinea promisiunilor telurice, ei, prin credință, „ard etapele” și trăiesc încă de pe acum condiția lumii restaurate⁵. Ei știu că lumea aceasta nu este ultima realitate, ci simbolul ei.

Cei care sunt în afara acestei procesiuni, în afara acestui plan, au motiv de mare frică auzind despre sfârșitul lumii și văzând semnele lui. Pentru ei sfârșitul lumii este o absurditate, un capriciu al legilor impersonale care obturează cursul istoriei: „Și vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă între neamuri și nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor. Iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina. Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă” (Luca 21, 25-27). Dimpotrivă, pentru ceilalți aceste semne prevestesc nu numai un sfârșit, ci, mai ales, un început, motiv pentru care bucuria lor devine mai vie: „Iar când vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați capetele voastre, pentru că răscumpărarea voastră se apropie” (Luca 21, 28).

Mulți oameni se aseamănă cu elevii care auzind de examen, în loc să învețe, intră în panică și se lasă cuprinși de o frică bolnăvicioasă. Ei se simt străbătuți de mare frică auzind zvonuri despre evenimente care pun în pericol echilibrul lumii, dar nu se gândesc deloc la o îmbunătățire a vieții, nu vor să iasă din labirintul indiferenței, al viciilor și al diferitelor răutăți.

Dacă ne temem de judecata lui Dumnezeu, să ne gândim că înainte a fi Judecător, Iisus Hristos este Mântuitorul nostru Care ne îmbie neîncetat iertarea. Dacă ne este frică să auzim despre viața veșnică, să ne gândim la faptul că El a lăsat în lume Biserica, în care oamenii își pot pregăti fericirea acelei vieți. Dacă sfârșitul lumii este într-un viitor vag, sfârșitul personal poate fi foarte aproape. Dacă viața trece, faptele din timpul ei, nu trec niciodată, ele se imprimă pentru totdeauna în ființa noastră...Și cu câtă bucurie, liniște și așezare așteaptă lucrătorul plata osteneții lui!

Prof. Vasilică Nica

⁴ Ceea ce noi numim sfârșitul lumii nu este o nimicire a ei, ci este „*apokatastaseos panton*” expresie tradusă prin *restaurarea tuturor* (Fapte 3, 21) sau „*palinghnesia*” care se traduce prin *naștere din nou* a lumii (Mat. 19, 28); topirea unui metal nu înseamnă nimicirea lui, ci returnarea lui într-o formă nouă.

⁵ „*Este lipsit de existență în viitor acel ce nu se angajează în profeție, ca într-o actualitate*” (Emil Cioran).

Sfânta Muceniță Ecaterina

Eleva Larisa Pocovnicu, clasa a-XI-a C

Pe vremea marelui Maxim
A fosta o preacurată,
Fecioară, fiică de împărat,
Frumoasă și înțeleaptă.

Fecioară nenunțită,
De Dumnezeu aleasă,
Ca să fie-n ceruri,
A lui Hristos „mireasă”.

A îndurat durerea
Cu multă bărbăție,
Ca lui Dumnezeu,
Plăcută să îi fie.

Poporul ei, fiind păgân,
Trăia fără folos,
Dar slăvita fiică
L-a întors la Hristos.

Pentru a ei credință,
Mult a pățimit,
Și pe urma sa,
Mulți s-au mântuit.

Jertfindu-se, fecioara,
Capul i-au tăiat.
Și mai sus de ceruri,
Ea s-a înălțat.

Invenții atribuite greșit

Istoria omenirii cunoaște numeroase exemple de oameni care prin invențiile lor au schimbat cursul acesteia, cât și ale propriilor lor vieți. Este foarte interesant un fapt mai puțin cunoscut, și anume acela că nu toate aceste invenții sunt atribuite celor care de fapt, le-au creat. Să facem cunoștință cu câteva dintre acestea!

1. Avionul

Inventatori “oficiali”: frații Wright din Statele Unite ale Americii.

Inventator presupus: Richard Pearse.

Inventator real: Traian Vuia din România.

Chiar dacă există dovezi incontestabile din punct de vedere istoric referitoare la faptul că avioanele construite de Traian Vuia și de Richard Pearse au zburat înainte de 17 decembrie 1903, în majoritatea manualelor și enciclopediilor, data la care prototipul fraților americani a reușit să decoleze pentru prima oară, este creditată cu statutul de moment al inventării avionului. Pentru a respecta cronologia evenimentelor, este bine să reținem că neoplanul lui Richard Pearse s-a ridicat de la sol pe 31 martie 1903, iar avionul făurit de Traian Vuia a zburat pentru prima dată în 16 februarie 1903. Aflat la Paris, Traian Vuia lucra încă din luna iulie 1902 la construcția primului avion, pe care l-a denumit „avionul – automobil”. Această performanță epocală a inventatorului român nu a fost recunoscută însă datorită unei neînțelegeri cu Academia Franceză de Științe, ai cărei membri au fost solicitați de Traian Vuia pentru a fi martorii zborului din 16 februarie 1903. Motivația acestora, care nu mai are nevoie de niciun comentariu: „Domnule Vuia, nici nu se pune problema ca un obiect mecanizat mai greu decât aerul, să reușească să se ridice de la sol și să zboare vreodată. Nu este nimic altceva decât o iluzie, o himeră”, a produs astfel un nou episod din lunga listă a celor care nu s-au putut bucura de recunoașterea rezultatelor muncii lor.

2. Conceptul de computer desktop

Inventator "oficial": Microsoft (prin Windows)

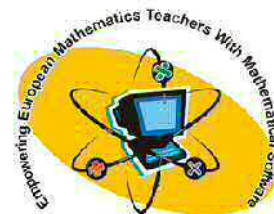
Inventator real: Xerox PARC

Conceptul de interfață grafică integrat într-un computer desktop controlat prin mouse este atribuit, ca invenție realizată, prin intermediul sistemului de operare Microsoft Windows. Majoritatea utilizatorilor de calculatoare consideră, că Microsoft l-a produs pentru prima dată. Adevărul este cu totul altul, inventatorul este concernul Xerox. În 1973, această companie a produs prima interfață grafică din istorie, pentru Xerox Alto Personal Computer, sistemul purtând amprenta

creatorului său, Doug Engelbart (inventatorul care, 10 ani mai devreme, în 1963, concepușe și primul mouse) care și-a prezentat invenția celor de la Macintosh (Apple), care, la rândul lor, s-au declarat atât de încântați, încât l-au cumpărat pe loc, dezvoltându-și ulterior propriul sistem, puternic influențat de Xerox Alto Personal Computer. Astfel, Macintosh a lansat primul computer personal pentru uz public pe data de 24 ianuarie 1984. Deoarece Apple încă deținea patentul invenției care avea să revoluționeze lumea, Microsoft a lansat primul Windows de-abia în luna noiembrie a anului 1985, sistem ce nu permitea suprapunerea de ferestre decât la căsuțele de dialog. Pe atunci, sistemul celor de la Microsoft nu era unul de operare, fiind doar o interfață care rula deasupra lui MS-DOS.

Bibliografie: Internet

Prof. Ionel Ardeleanu

MATEMATICA, MAI UȘOR DE ÎNVĂȚAT CU CABRI II PLUS

Este clar că la acest moment există un decalaj între România și țările Uniunii Europene care se manifestă și la nivel educațional. Utilizarea noilor tehnologii în cadrul procesului instructiv-educativ ar putea conduce la reducerea acestor diferențe.

Ne aducem cu toții aminte că primele realizări în domeniul instruirii asistate de calculator se concentrau mai mult pe verificarea cunoștințelor. Ulterior, au început să apară softuri, mai mult sau mai puțin complexe, care realizează construcția activă a unei lecții, introduc cunoștințe într-un mod plăcut, asigurând contexte noi pentru învățare și nu în ultimul rând eliberează elevul de sarcina de a asculta prelegeri.

Prin utilizarea software-ului matematic în procesul de predare putem transforma o oră de matematică tradițională, unde elevul joacă, de regulă un rol pasiv, într-o activitate plăcută, în care elevul poate identifica în timp real anumite noțiuni de matematică și poate, de asemenea, verifica anumite proprietăți de care nu este prea sigur.

Cele descrise mai sus cred că m-au determinat să aplic în 2010 pentru o bursă Comenius și anume pentru cursul: "EMPOWERING EUROPEAN MATHEMATICS TEACHERS WITH MATHEMATICAL SOFTWARE" 01.02.2011 – 07.02.2011, KIRSEHIR – TURCIA.

Formatorul, ERSIN ÖZSEVEN, în cele 30 de ore de formare și-a propus sensibilizarea profesorilor de matematică pentru utilizarea software-ului Cabri II Plus în procesul de predare. Am înțeles că unul dintre motivele pentru care acest soft este atât de apreciat în școlile din Turcia este acela că el realizează o conexiune între geometrie, algebră, analiză și asigură interdisciplinaritatea dintre matematică, fizică, chimie, biologie.

În domeniul geometriei, el înlesnește construcția figurilor geometrice, punând accent pe greșelile uzuale ale elevilor, pe care le înlătură prin descoperire. Problemele clasice de geometrie euclidiană, analitică, vectorială, devin astfel, accesibile tuturor elevilor. În domeniul analizei matematice, Cabri II Plus jonglează foarte ușor cu corespondența dintre o funcție și graficul acesteia (sau invers, dintre graficul unei funcții și expresia ei analitică), precum și cu graficul derivatei funcției respective. Aplicațiile derivatei (Fermat, Rolle, Lagrange, Cauchy, puncte de extrem, convexitate) sunt redată rapid, clar și mult mai ușor de înțeles pentru elevi.

După aceasta experiență am înțeles care pot fi avantajele reale ale folosirii unui soft în predarea matematicii și anume: computerul (de fapt, softul) poate prelua o parte din sarcinile profesorului; poate structura într-o formă atractivă pentru elevi, lecția ce urmează a fi parcursă, oferă feedback în timp real atât elevului, cât și profesorului.

prof. Mihaela Mate

Despre leadership

Despre lideri și leadership s-a scris, se scrie și se vor mai scrie multe rânduri de-acum încolo. Dar ce este acest *leadership* de fapt?

Unii spun că leadershipul înseamnă a conduce oamenii, că ar fi o funcție a personalității sau o componentă comportamentală, că ar proveni din inteligență sau din cunoștințe.

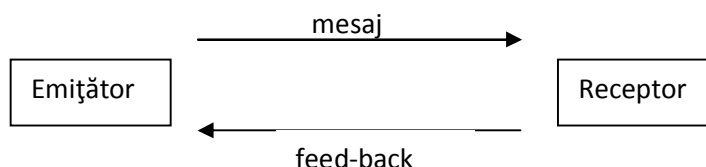
În esență, leadershipul poate fi definit ca o relație interpersonală prin care *o persoană influențează atitudinile, credințele și mai ales comportamentul și acțiunile celorlalți* – determinându-i să întreprindă aceste acțiuni *voluntar*.

Un lider este orientat natural către oameni și caută în permanență să-i încurajeze, să-i motiveze, să-i inspire, să-i dezvolte, evalueze și recompenseze. Liderii performanți îi inspiră pe cei din jur să obțină excelența, să se dezvolte, să genereze idei creative, să își depășească propriile bariere. Un lider își cunoaște și își prețuiește oamenii din jur pentru ceea ce sunt și îi încurajează să lucreze conform punctelor lor forte.

Cum recunoaștem un lider?

În primul rând datorită *atitudinii și sistemului de valori*: e mereu optimist și plin de vitalitate, are o inteligență și un raționament îndreptat spre acțiune, își asumă responsabilitatea, este încrezător în forțele proprii, hotărât, onest și integru, este natural în relațiile cu oamenii și are abilități verbale ce îi permit o comunicare facilă cu cei din jur.

Comunicarea - o folosim în viața de zi cu zi, cu familia, cu colegii, cu prietenii. Este acel mijloc bidirecțional de a transmite și de a schimba informații. Spun bidirecțional pentru că o comunicare eficientă nu înseamnă doar a *emite* un mesaj, ci și a verifica dacă acesta a fost *recepționat* – ați auzit destul de des expresia „a vorbi la pereți”, nu-i așa? De aceea este necesar să realizăm feed-backul:

Cele mai simple întrebări pentru a verifica recepționarea și înțelegerea unui mesaj, sunt: „ce părere ai despre?”, „cum ți se pare?” etc. În receptarea atât a mesajelor cât și a feed-backului (reacția sau impactul provocat de mesajele noastre) este foarte importantă ascultarea, *ascultarea*

activă: cu urechile – pentru a traduce limbajul verbal și paraverbal, cu ochii – pentru a descifra limbajul non-verbal și cu inima – pentru a înțelege emoțiile, sentimentele sau motivațiile transmise prin mesaj. Cu alte cuvinte, un leader adevărat trebuie să fie, mai întâi de toate, un foarte bun ascultător.

"We all live under the same sky, but we don't all have the same horizon", ceea ce demonstrează că diferența dintre noi, cei de acum, și noi, cei de peste cinci ani, este dată de cărțile pe care le vom citi, de oamenii cu care ne vom asocia, de felul în care vom asculta și de deciziile pe care le vom lua.

A inspira încredere, a adăuga valoare, a obține rezultate - totul pornește de la alegerea de a începe de azi **să fim noi-înșine în tot ceea ce facem!**

Prof. Daniela Anghel

FOREX – UN RISC PE MERIT

Cuvântul "Forex" este prescurtarea de la "Foreign Exchange", și s-ar putea traduce în limba română prin "Piața Valutară" sau "Bursa Valutară". Spre deosebire de bursele de valori, bursa Forex nu are un singur sediu, ea fiind o bursă globală cu patru centre financiare de referință: New York, Tokyo, Sydney și Londra.

Piața Forex pare a fi un fenomen complicat, dar în esență este un lucru simplu: schimbul unei monede pe o altă monedă. În spatele acestei "simplități" există evident o complexitate - natura lucrurilor. Dată fiind natura speculativă a schimbului valutar, toți încercăm să "ghicim" viitorul. Și cum, viitorul nu poate fi niciodată ghicit, fiecare dintre noi dezvoltă sisteme din ce în ce mai complicate pentru a obține indicii despre viitor. După cum spune o vorbă celebră, NU poți ghici viitorul, fie exagerezi, fie subestimezi...și totuși: Sunt printre noi, oameni care fac asta zi de zi și din acei oameni câțiva au succes.

A avea succes în Forex sau în Trading în general, nu înseamnă să ai câteva tranzacții reușite ci să reușești să faci constant profituri. Pentru că de obicei, nou veniții nu au experiența cu piața de retail Forex, 90-95% pierd investiția în primele luni. Printre motivele care stau la baza pierderilor sunt: lipsa de disciplină, slaba pregătire, neînțelegerea fenomenului Forex, s.a.m.d.

Piața Forex, este în esență o piață pe care activează cele mai mari instituții financiare mondiale: de la bănci la hedge funds. Nu vă închipuiți că traderii individuali ca d-voastră, au vreo putere în această piață. Piața este prea mare, sunteți ca o picătură într-un ocean, iar băncile sunt niște mici vapoare-pot face valuri. Când piața se mișcă, se mișcă datorită marilor tranzacții. De obicei de zeci de miliarde de dolari în câteva minute-secunde. D-voastră trebuie să învățați cum să "mergeți cu valul" și să încasați profituri, însă drumul este lung. Nu va amăgiți că sunteți diferiți. Cele mai strălucite minți, de la statisticieni, matematicieni și economiști urmăresc această piață pentru profit. Este un drum lung și în fiecare zi trebuie să învățați ceva nou, altfel rămâneți în urmă. Dacă nu aveți minim 10-12 ore pe zi pentru Forex, sincer, renunțați. Nu veți avea succes, dacă nu tratați piața Forex ca pe un serviciu. Se pierd foarte mulți bani în această piață și trebuie să fiți pregătit pentru eșecuri. Foarte mulți noi traderi se gândesc la "cum să facă mai mulți bani", pe când un trader profesionist pleacă de la premisa: "cum să pierd cât mai puțin". Este o piață care nu iartă și care nu are sentimente.

Desigur, ca pe orice piață, există și noroc și ghinion, dar eu cred că ambele sunt atribute ale succesului sau insuccesului.

Elev: Eugen Năforniță, clasa a-XII-a G

Dorințe și nevoi alimentare

Dorința de a consuma unele alimente nu are o legătură directă doar cu voința noastră! În majoritatea cazurilor, pofta de a consuma un anumit aliment nu apare numai ca urmare a unei tulburări de alimentație (anorexie, bulimie, obezitate), ci și în urma unui dezechilibru hormonal cauzat de adoptarea unui regim alimentar necorespunzător.

În consecință, manifestarea dorințelor alimentare semnalează prezența unui deficit de vitamine și minerale în organism. De exemplu, când în organism este epuizat nivelul de zahăr, se declanșează pofta de dulciuri sau de carbohidrați. Astfel, procesul intelectual cognitiv numit imaginație stimulează pofta unui aliment prin asocierea lui cu un eveniment plăcut, o perioadă fericită, prosperă, etc.

În tabelul de mai jos vom prezenta corelația dintre dorința de a consuma, nevoile reale ale organismului și cele mai sănătoase surse alimentare pentru aceste nevoi.

Dorința de a consuma...	În realitate, organismul are nevoie de...	Iar cele mai sănătoase surse alimentare sunt...
1.Ciocolată	Magneziu	Alune, nuci și semințe de in, dovleac, floarea-soarelui, susan etc., legume și fructe
2.Pâine	Azot (Nitrogen)	Alimente hiperproteice: pește, carne, nuci, fasole
3.Cafea sau ceai	Fosfor	Carne de pui, de vită, ficat, pește, ouă, produse lactate, nuci, legume
	Sulf	Gălbenuș de ouă, ardei roșu, usturoi, ceapa, legumele crucifere (varza, conopida, broccoli etc.)
	NaCl (sare)	Sare de mare, oțet din cidru de mere (în salată)
	Fier	Pește, carne de pui de țară, cireșe negre
4. Alcool, dar și plante, substanțe cu efect psihoactiv care nu provoacă dependență	Proteine	Carne, fructe de mare, produse lactate, nuci și alune
	Calciu	Muștar, broccoli, gulii, brânză, susan, legume
	Potasiu	Măslina neagră, cartofi, verdețuri
5. Băuturi răcoritoare	Magneziu	Nuci, migdale, ananas, afine
6. Alimente lichide, nu solide	Apă	Apă cu lămâie sau limonadă. Consumați 8-10 pahare, zilnic.
7. Alimente solide, nu lichide	Apă	Ați fost deshidratat/ă o perioadă lungă de timp, fapt care a contribuit la pierderea senzației de sete. Se recomandă consumul de apă cu lămâie sau limonadă, 8-10 pahare pe zi.
8.Alimente sărate	Clor	Lapte proaspăt, sare de mare nerafinată
9. Lipsa apetitului alimentar	Vitamina B1	Nuci, semințe, fasole, ficat și alte organe
	Vitamina B3	Ton, carne de vită, de pui, de curcan, carne de porc, semințe și legume
	Clor	Lapte proaspăt, sare de mare nerafinată
10. Tutun	Tirozina	Suplimente cu vitamina C sau portocale, legume și fructe cu coaja de culoare roșie

În concluzie, am realizat acest articol deoarece în calitate de viitori vânzători sau specialiști în domeniul alimentației ar trebui să știm ce să recomandăm clienților, dar în calitate de consumatori ar fi bine să ne informăm pentru a ne proteja sănătatea.

Bibliografie:

<http://www.sfatulmedicului.ro/Alimentatia-sanatoasa/poftele-alimentare>

Prof. Delia Zaharioaia

CUPRINS

Olimpicii Colegiului Economic „Ion Ghica” în anul școlar 2010-2011	pag. 2
1921, anul intrării în istorie...(prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu)	pag. 3
La ceas aniversar (director, prof. Neculai Terente)	pag. 5
Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent... rememorând trecutul...cu fața spre viitor! (I)	pag. 6
Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent... rememorând trecutul...cu fața spre viitor! (II)	pag. 8
Despre Colegiul Economic „Ion Ghica” Bacău în prezent... rememorând trecutul...cu fața spre viitor! (III)	pag. 10
Însemnări despre viața și opera lui Ion Ghica (prof. univ. dr. Ștefan Munteanu)	pag. 12
Educația în economia vieții (director adj., prof. Benone Chiticaru)	pag. 13
Folclorul românesc - Comoara plaiurilor mioritice (eleva Nicoleta Paic)	pag. 14
Economisim pentru a investi cu înțelepciune (eleva Andreea Elena Olteanu, prof. Mihaela Atodiroaei)	pag. 15
Cercul tehnic aplicativ – alternativă de învățare (prof. Elena Vrabie)	pag. 16
Iubirea (elevul Adrian Marcean)	pag. 17
Experimente distractive efectuate în cadrul cercului de chimie „Prietenii chimiei” (laborant Luminița Racleş)	pag. 18
Testament (prof. Maria Stoian)	pag. 19
Mișcarea prin dans (eleva Angela Biro)	pag. 19
Programul de învățare pe tot parcursul vieții - Comenius (prof. Carmen Sângeap)	pag. 20
Riduri pe suflet (eleva Raluca Robu)	pag. 21
Stagiu de formare continuă - Franța 2011(prof. Răzvana Cotfase)	pag. 22
Importanța proprietății pentru cel care are inițiativa în afaceri (eleva Laura Petrina Nica)	pag. 22
Importanța asigurărilor (eleva Andreea Diana Mihăilă)	pag. 23
Comunicarea umană – încotro? (prof. Gabriel Gabor)	pag. 24
Împlinire (elevul Bogdan Ercuță)	pag. 25
Noi, oamenii ... (elevul Bogdan – Gabriel Carp)	pag. 26
Instrumentul crosscurricular “Ghidul tânărului antreprenor” – tehnică inovativă în predarea – învățarea la nivelul învățământului tehnic-profesional(prof. Cristina Stoica, prof. Mihaela Mate, prof. Mihaela Ciuchi, prof. Marius Nechita)	pag. 27
Vine sfârșitul lumii în 2012? (prof. Vasiliță Nica)	pag. 28
Sfânta Muceniță Ecaterina (eleva Larisa Pocovnicu)	pag. 30
Invenții atribuite greșit (prof. Ionel Ardeleanu)	pag. 30
Matematica, mai ușor de învățat cu Cabri II (prof. Mihaela Mate)	pag. 31
Despre leadership (prof. Daniela Anghel)	pag. 32
Forex – un risc pe merit (elev Eugen Năforniță)	pag. 33
Dorințe și nevoi alimentare (prof. Delia Zaharioaia)	pag. 34
CUPRINS & CASETA REDACȚIONALĂ	pag. 35

PROIECT XXI

Revista Colegiului Economic „Ion Ghica”
Bacău
Nr. 14, Mai 2011

Colectivul redacțional

Redactor șef:

Prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Redactor șef – adjunct:

Eleva Oana Gabriela Hermeziu

Redactori:

Eleva Cristina Balint

Eleva Ioana Luminița Drăghin

Elevul Alin Georgian Lazăr

Corectură:

Prof. Camelia Elena Râncu

Prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Webmaster:

Prof. Ștefan – Ioan Tecuceanu

Coperta 1 a fost realizată după un concept al:
Prof. Ștefan - Ioan Tecuceanu

Contact

Web: WWW.PROIECT21.TK

E-mail: proiectXXI@yahoo.com

Redacția își rezervă dreptul de a opera modificări asupra materialelor primite. Deși au fost luate toate măsurile de precauție, în momentul tipării acestei publicații, redacția nu-și asumă răspunderea pentru eventualele inadvertențe apărute în articolele publicate.

Materialele publicate nu pot fi reproduse, parțial sau în întregime, fără aprobarea prealabilă, în scris, a redacției revistei „Proiect XXI” și a autorilor acestora.

ISSN 1583 - 6330